

02192

B 1409/44

L2 Junbeck
(Ref, matr.)
E x A

Småtryck

Handels- och Slöjde-Fiscalen JUNBECKS
Sällsamma Öden, både såsom Em-
-betsman och Enskild Med-
-borgare:

afskilldrade

I anledning af Stockholms Garfvare-Embets
Försök, att åtkomma sista skärfven.

STOCKHOLM;
Tryckt i MARQUARDSKA Tryckeriet, 1815.

Handboka och Slöjds-Risalen
Klasserna Öden, både storn
betamen och Enskild Med-
borgare.

Handboka

Handboka af Slöjds-Risalen
Klasserna Öden, både storn
betamen och Enskild Med-
borgare.

STORHÖR
Handboka af Slöjds-Risalen

Stormäktigste Allernådigste Konung!

Uti den underdåniga skrift som jag tillika med några andre Läder-Garfveri-Fabriks-Idkare i dag undertecknad till sökt försvar af gemensamma rättigheter: har jag, af billig fruktan för Eders Kongl. Maj:ts höga misshag, ej vågat inblanda de mig enskildt rörande omständigheter.

Men som dessa likväl torde förtjena någon uppmärksamhet, åtminstone i sammanhang med det af Stockholms Garfware-Embete väsendteligen emot mig riktade oväntade anfall; så anser jag oundvikligt, att uti särskild underdånig förklaring uppgifva någon del af dem, och sådana af mig genomgångna olyckliga öden, hvilka troligen i den måhn lära väcka Eder Kongl. Maj:ts öma och ädla kännslor, att vederbörandes försök att för mig tillstånga sista och enda utvägen till bergning och utkomst, ofelbart måste förfelas.

De många svårigheter som mött en obemedlad yngling att ifrån 16:de årets ålder utan minsta stöd helt allena draga omsorg för sitt life upphålle och sin framtid, höra icke egenteligen till närvarande ämne att beskrifva.

Jag förbigår dem därför aldeles, och leder underdåniga berättelsen endast ifrån den tidpunct, då, efter utståndna mödor och besvär, samt förvärfvandtet af Nådig Fullmagt på Auditeurs-Beställningen vid Artilleri-Regementet, jag genom tjänstbyte med Auditeuren vid Stor-Amiralens Reducerade Regemente Assessoren Egerström, blifvit Innehafvare utaf en extra lön stor 83 R:dr. 16 sk.

I afseende på beslutna placeringar beordrades jag, enligt ett Konungens för mig nu icke tillgängligt men i underdåniga bilagan Litt. A. till sitt hufvudsakliga innehåll intagit Nådigt Bref att, med bibehållande af berörde extra lön, göra tjänst såsom Auditeur vid den på Sveaborg förlagde Bataillon af Stackelbergiska Regementet.

Resan anträdde åt bestämmelse-orten innan den af Generalen Baron Stackelberg mig meddelde permission tillända gick, och Kongl. Stats-Contoiret utbetalte, jemte innestående lönings-qvartalerne, rese- och traktaments-penningar aldeles i likstämmighet med gällande Författningars föreskrift.

Men

Men då, vid jämförelse emellan beloppet af desse sednare och hvad under färden ifrån Stockholm till Grisslehamn med största sparsamhet reden ätgått, samt den vida utöfver Taxan sträckte Båtlega som på detta ställe fordrades för att öfverföra mig åt Bomarsund (ett ställe belägit mångfalldiga mihl ifrån Tjenstgörings-Stationen:) jag insåg omöjligheten att fortsätta Marchen åt Sveaborg; tvang mig nöden och en billig omtanka för egen Conservation att medan ännu något fanns i Cassan kvar, återvända till Sverige.

Och ehuru genom denna i förening med flera andra händelser, samt väsendteligen f. d. Konung *Gustaf iv Adolphi* Nåd och den Höge Embetsmannens rättvisa, hvilken den tiden föredrog krigsärenderna, jag undslapp flyttningen åt Finnland, medelst transport till Auditeurs Beställningen vid Norra Skånska Cavallerie Regimentet i min födelsebyggd Skåne; medförde likväl sjelfva Borubbningen och upplösandet af de under sextonåriga vistandet i Stockholm mig tid efter annan uppdragne Lönande Commissioner en icke obetydlig förlust.

Denna hade dock troligen med lätthet kunnat ärsättas, om ej inträffad svår sjukdom först satt mig utur tillfalle att behörigen bestrida den nya tjensten, och sedermera, då föga hopp var om hälsans återvinnande, förmått mig att rent af lämna den, hvarvid, jämlikt underdåniga bilagan Litt. B. Kongl. Maj:ts, till betygande af Nådigt välbehag öfver mina gjorda trogna tjenster och ådagalagde välförhållande, tillåtit mig att såsom Auditeur få qvarstadna uti Kongl. Maj:ts och Rikets tjenst.

Saknande både lönings-villkoren och annan förmögenhet, så vida en gång afsådde affairer ej i en hast kunde återvinnas, och följagteligen icke eller de dermed förenade inkomster; författade jag, under sjukdomens fortsättning det project till en så kallad Förlknings-Commitée innom Hufvudstaden, hvilket, efter Riksdagens slut i Norrköping öfverlämnadt till framlidne Riks-Drotzet m. m. Herr Grefve Wachtmeister, hos honom grundlade ett så fördelagtigt omdöme om mig, att jag, väsendteligen igenom Hans Excellences influence, året därpå den 25 Februarii 1801 blef, ej igenom Constitutorial, utan medelst formelig Fullmakt Litt. C. förordnad till Hall- och Handtverkeri-Fiscal.

Knappast hade jag, efter återvunnen hälsa, hunnit i fullkomlig verksamhet medelst den af Konungen i Näder faststälte Instructionen för
Handels-

Handels- och Slöjde-Fiscalen, daterad Stockholm den 2 Augusti 1803, hvars 8:de §. bland annat ålägger denne Embetsman, att genom sin tillsyn ofvarligen skydda Fabriks-Idkarne ifrån allt förfång af det skändliga Lurendrägeriet, innan sig visade hurudan belöning en del af Fabriks.Societetens Deputerade ärnade mig, för det kraftiga beskydd de af min tjenstebefattning både redan åtnjutit och vidare hade att påräkna.

Ej såsom någon skyldighet, utan för att med beredvillighet gå min högste Förmans önskan till mötes; åtog jag mig det lika besvärliga som odiessa actorat hvarom underdåniga bilagan Litt. D. förmäler.

Under bestridandet däraf gick jag vägen rakt fram, behandlade utan afseende till personer och Slägt-Relationer sjelfva ärendet så, att efter många mödor och ofantliga skrifningar å min sida, en den ömaste Fattigvård som i Riket finnes sluteligen blef räddad och vann sin helgd.

Om det är utan allt tvifvel att Hans Excellence Riks-Drotzet agréerade denne icke oväntade utgång; är lika säkert, att antalet af hämnd-ropare öfver mig, som under tiden äfven åtalat och inställt flera missbruk innom Näringarne i Hufvudstaden, samt jämväl gjort mig rygtbar för betydliga men alltid med ordningsfullt lugn verkställde beslag, anseeligen skulle ökas.

En obestriddig och vid många tillfällen bevisd sanning är, att fastän Vice Preses uti Stockholms Hall- och Manufactur-Rätt flere år burit namn af Justitiarie, han likväl i afseende på sjelfva beställningen icke är annan person än den år 1766 så kallade förste Assistenten i Hall-Rätten, och, efter hvad ofvanföre i underdånighet förmäلت är, står äfven fast, att den 1766 kallade Hall- och Manufactur-Fiskalen nu heter och allt ifrån den 2 Augusti 1803 ägt benämning af Handels- och Slöjde Fiskal.

Med kännedom ej mindre af dessa omständigheter än innehållet af Kongl. Maj:ts Nådiga Bref under den 9:de December 1766 Litt. E., som bestämdt bjuder, att Hall-Rätts Fiskalen både den tiden och derefter borde åtnjuta enahanda lön som dess vederlike förste Assistenten i Hall-Rätten på Stat var anslagen: och fullkomligen säker att Bokhållaren Nils Totties sedermera uthändigade Attest Litt. F. med verkeliga och sanna förhållandet instämde; vände jag mig om hösten 1805 till Stockholms Hall- och och Manufactur-Rätt med ansökning om verkställighet på högstberörde Nådiga Skrifvelse, så att jag måtte få uppbära lika stor lön som afidne

Ju-

Justitiarien Stockenström på stat innehåft, och hans efterträdare i tjensten förste Hall-Rätts Assistenten Justitiarien Törner redan några år tillgodo kommit.

Men ehuru underdåniga Bilagorna Litt. G. & H. gifva fullkomlig upplysning om de betydliga tjenester jag i allmänhet gjort Stockholms Fabriks-Corps, och det kraftiga beskydd jag genom verkställde betydliga beslag gifvit åt deras Näringar; sökte Deputerade likväl, efter hvad allegatet Litt. J. utvisar, att undanhålla mig en rättighet som Konungens här förut nämnde Nådiga Skrifvelse i förening med Hall-verkets Uppbördsmans enligt räkenskaperna meddelta intyg syntes göra alldeles ostridig.

Vid Hall- och Manufactur Rätten gillades den sökta verkställigheten medelst utslag, om hvars bestånd hos mig den tiden aldrig något tvifvelsmål ägde rum.

Imedlertid blef likväl den belöning för besväret med Fattig Casse-Actoratet och öfrige Fabriks-Corpsen tid efter annan lämnade verksamma biträden, samt gjorde enskildte uppoffringar, en flere år fortfarande obehaglig process, hvars slut var sådant, att jag, oagtadt föreskriften uti 1766 års Konunga-bref, måste tjena med 83 R:dr 6 Sk. mindre årlig lön än förste Hall-Rätts Assistenten Justitiarien Törner tillgodonjöt och ännu uppbar.

Troligen under misströstan och föga hopp om så lycklig utgång i afseende på lönefyllnads-frågan, som den nu i underdånighet nämnde; företogo sig åtskillige Fabriks Deputerade att, uti en år 1807 till Eders Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce-Collegium ingifven smädelig skrift, anklaga mig för åtskillige uppdigtade embets-fel och förseelser.

Trygg inom mig sjelf att med rättvisa, oegennyttighet och oväld hafva uppfyllt mina embetsmanna-pligter; bemötte jag de villsefarandes löjlige försök med köld, och Eder Kongl. Maj:ts Eget, efter sju års fortsatt Rättegång, den 26 April sistl. år i Transsumt under Litt. K. härhos underdånigt bifogade Utslag, som innefattar mitt rättfärdigande och fullkomliga frisägelse ifrån allt slags tjenstefel, visar huru grundlöst och oskäligt jag af desse, för oanständig skrif-art emot mig jämväl hos Eder Kongl. Maj:st pligtfallde personer blifvit anfallen.

I sammanhang härmed och för att i underdånighet ådagalägga, huru mödosamt mitt Handels- och Slöjde-Fiskals Embete varit just i afseende på
min

min oföränderliga föresats, att ej vid något tillfälle släppa lagbrytare eller tillåta försnillning af Eders Kongl. Maj:ts och Kronans höga rätt i stort eller i smått; bifogas äfven i transumt under Litt. L. Eders Kongl. Maj:ts den 21 Martii 1811 gifne Nådiga Utslag, hvaraf inhämtas, hurusom de derutinnan nämnde Fabriks-Deputerade, för att undgå en utgift till Charta Sigillata blott af 2 Sk., underhållit en flerårig Process, efter hvars tilländabringande de icke allenast högrättvisligen mäst erlægga den i tydlig författning stadgade gjärden och derutöfver pligta 3 R:dr 16 Sk.; utan äfven emottaga Eder Kongl. Maj:ts så beskaffade Nådiga yttrande, det ingen anledning förekommit att, efter hvad de i underdånighet begjardt, i afseende på mitt Embets förfarande i berörde mål, öfverlemnna handlingarne till någon Justitie-Cancellairs Embetets åtgjörd.

Så obehaglige desse innom Fabriks Samhället mig träffade händelser både synas och verkligen varit, finnes ändå en som är af mycket mera märkvärdig beskaffenhet än alle de andre.

Allmänna Lagen förbjuder strängt, att ingen må djerfvas lägga skatt och tunga på Konungens undersåtare.

1770 års Kongl. Hall-Ordning stadgar äfven huru hög Stämpel-avgifter böra för Fabriks-tillverkningar af Idkare erläggas, särskilt till Fabriks-Cassan och särskilt till den så kallade Fabriks Fattig-Cassan.

Denna författning tillåter väl, att om något är vanlige Stämpel-inkomsterne skulle blifva otillräckelige till aflönningen och andra nödiga utgifter, Fabrikörerne i sådant fall skola sammanskjuta bristen i måhn af hvarderas året förut hafde tillverknings-summa.

Men tillåter deremot platt icke några tvungna sammanskotter till undvikliga behof.

Underdåniga Bilagan Litt. M. bevisar icke destomindre den lika oväntade som för hvar laglydig undersåte förvånande händelse, att jag, utan att någonsin förut deröfver hafva blifvit hörd, igenom formelig Debet-sedel dat. Stockholms Hall och Manufactur-Rätt den 21 Martii 1808, vid utmätningstvång är vorden ålagd och förbunden att, i måhn af min Åttick-bryggeri tillverkning för år 1807, deltaga i betalningen för det Ameublement som f. d. Konung *Gustaf IV Adolph* i Näder skall, som orden i Debet-sedeln lyda, täckts af Stockholms Fabriks-Societeter emottaga: och sådant

sådant sedan jag innom mig stadgat det sedermera verkställda beslut, att i egenskap af underdånig frivillig gifva, till Kongl. Maj:ts och Kronans höga disposition, för enskild del öfverlemnna utan betalning 555 kannor Svensk Ätticka, fyllda på 3:ne st. krönta Ek-fastager, hvarom underdåniga Bilagan Litt. N. närmare upplyser.

Emot sjelfva underdåniga prénten af ameublementet har jag aldrig haft något att påminna, hvaremot jag i närvarande stund bevarar den öfvertygelse, att sättet på hvilket penningarne till dess utgörande blifvit hopsamlade ofelbart varit högst olagligt.

Sålunda som nu underdånigst förmält är i ena och andra vägen behandlad, trodde uti Eders Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse gifven Haga Slott den 15 Junii 1810, jag fiana ypperlig utväg till framtida säker bergning igenom begagnande af den allmänna Bränvins-bränning som berörde höga Författning tillåter.

Uti detta löfliga ändamål köpte jag samma år i September månad Frälse-lägenheten Liljeholmen: forcerade med sådan hastighet i redningen af ett härstädes anlaggt Bränneri, hvarvid minst 3:ne tunnor Säd i dygnet kunde afverkas, att jag i påföljande October månad hade både sjelfva Byggningen och hela Bränvinsbränneri inrättningen med allt dess tillbehör i fullkomlig ordning.

Utän att, i afseende på först utkomna Interims-förbud, och sedermera Kongl. Kungörelsen den 9 October 1812 som på Landet inskränker husbehofsbränningen endast till hemman och hemmansdelar med åsatt mantal efter Jordebok, få begagna detta i 1810 års Författning liksom uppmuntrande näringsfång så lång tid, att vinsten derpå ens kunde hålla mig skadeslös för husets förändring och aptering till bestämdt behof, led jag en förlust af flere Tusende Riksdaler genom mitt förtroende till nämnde Författnings bestånd.

Om denna förlust hade varit min första eller enda skada uti det för mig olyckliga året 1812, hade jag utan att någonsin yppa en sådan, begräfvit den i tysthetens mörker.

Men då igenom ett hårdt ödes skickelser; detta år liksom varit bestämdt att förstöra hela min timliga välfärd; bör jag ej inför en stor, adel

ädel, rättvis och välgörande Konung dölja de olycksfall, som i fortsättning af den mig först drabbade högst kännbara förlusten påföljt.

För att undvika fröstelsen af beroende utaf de mångfaldiga personer; hvilkas gerningar jag i följd af mitt embete borde granska och vid afvikelser ifrån Författningarnes föreskrifter åtala, anlade jag med vederbörligt tillstånd år 1807 en Ättick fabrik i Stockholm, den jag med sådan skyndsamt och drift i ordning bragte, att, jämlikt underdåniga Bilagan Litt. O., jag under krigsåren 1808 och 1809 biträdde Arméens behof med ett icke mindre belopp än 56,635 kannor fullkomligen god ätticka af egen Fabriks tillverkning.

Också levererade jag under åren 1811 och 1812 jämväl för Arméens behof enligt bilagan Litt. P., tillsammans 12,460 kannor af samma vakra, och detta allt med uti sistberörde 2:ne Bilagor befintliga fördelaktiga vittnesbörd om redligt uppfyllande af åtagne pligter.

I hopp att allmänt tillåtna Bränvins-bränningen till en början skulle fortfara fem år, då, efter Grundlagen man hade att vänta ny Riksdag; flyttade jag i början af år 1812 med dryg kostnad min betydligt Ättick-fabrik med alla dess vidlyftiga tillhörigheter hit till Lilljeholmen, i afsigt att på ett ställe concentrera mina Närings-rörelser.

Ännu syntes allt bebåda glad utsigt ej mindre för de redan i gång varande, än äfven för vidare skeende anläggningar.

Riksmöte var beramat till den 9 April, och man omtalte oförbehållsamt att Svenske Fabrikerne skulle återvinna en någon tid saknad uppmuntran.

Vid första underrättelsen deraf omfattade jag genast ett, som jag tyckte, synbart fördelagtigt tillfälle att genom ytterligare lofig industri söka ytterligare medel till min bärgning.

Hufvudstupa inrättade jag ett Hästmangel- och Apréterings-verk, för att dermed bejuna de då för tiden mäst florerande, och obestriddligen högsta nationella vinsten gifvande Fabriker, (Cattuns Tryckerierna) på hvilka jag förut redan haft förtjenst igenom försäljning af ätticka; en artikel för dem af mycken vigt.

8

Appréterings-verket begagnades någon tid med fördel, äfvensom ättike-försäljningen åt berörde Tryckerier gick i sin jämna gång.

Snart och före hösten sistnämnde år inträffade likväl en så alldeles oförmodad stagnation i begge desse Näringar, att jag såg mig tvungen söka uppleta orsaken därtill.

Men just som jag var i begrepp att begagna tiden med forskningar i denna väg till egen fördel, ålade mig hedren och min Embetsmannas pligt att draga uppmärksamheten ifrån enskilda angelägenheter och vända den odelad åt annat håll.

Ett vid Hof-Jouvelerarne af Judiska Nationen Michaëlsen & Benediks privilegierade Bijouteri och Galanterie-Fabrik begånget svek blef, sedan det var hos Domaren fullkomligen bevisat, genom gratis utdelade tryckte handlingar åt Allmänhetens kunskap lemnat.

Och som jag vid desses genomläsande med bestörtning fann, icke allenast huru en mängd människor på det mäst oväntade sätt blifvit lidande utan äfven att Svenska Controll-stämpelens trovärdighet och anseende för framtiden i eftertänkligaste mätto blifvit särad; så skyndade jag först att i allmänna tidningarne utgifva en Embetes-kungörelse af det innehåll bilagan Litt. Q. utvisar, och sedermera att, efter skedd anmälan hos Öfver-Directeurs-Embete vid Controll-verket om nödvändigheten af gemensamt vidtagande steg till de lidandes upprättelse och skadslöshållande, hos mine Förmän söka biträde och understöd för detta lika öma som lagliga ändamål.

Min åtgjörd kunde dock ej få inskränka sig till hvad nu i underdånighet nämnt är, då ett förhållande af sådan beskaffenhet blifvit yppat, hvilket lämnat största anledning att misstänka allt hvad som förhades vid den så kallade Bijouterie- och Galanterie-Fabriken.

Jag ansåg därför lämpligt att, åtföljd af Inspektoren öfver mät-, mål och vikt, Ingenieuren Hoffman, en Ledamot af Jouvelerare och Guldarbetare Societeten samt de Handels- och Slöjde-Fiscalen till beständig handräkning i tjensten förordnade Betjente, den 13:de Augusti 1812 inställa mig hos Bolaget, för att undersöka alla där befintelige vägnings-Instrumenter.

Det

Det hör ej till ämnet att nu beskrifva desses beskaffenhet.

Underdåniga Transumtet af Eders Kongl. Maj:ts höga Utslag under den 3:dje Februarii 1814 Litt. R. visar oemotsägeligen att, oagtadt allt sitt bemödande Bolaget ändå icke kunnat undgå personligt ansvar af böter, och det för detsamma vist icke hedrande förfarande med hos Bolaget antråffade klumpvigter, som Lagen uti 3 Cap. 1 §: Handels-Balken stadgar, nemligen att desse skola sina fordna ägare afhändas och sönderslås.

Redan vid min första Kungörelses utgifvande hviskades man imellan ofta så högt, att jag stundom sjelf hörde sådant, att min Embetsmannas existens snart skulle vara förbi, sedan jag dristat angripa ett så mäktigt folk som Judarne Michaelson & Benedix.

Jag låtsade ej höra detta joller, hvilket i mitt omdöme endast borde kunna intimidera sege och om sine tjenstemannas handlingars renhet osäkra personer; men platt icke mig, som fyra år förut haft nog ståndagtighet att, utan frugtan för betydliga mäns hot, både genom tillkallad Smed låta öppna dörrarna till en viss utländsk Grefves föregifna rum, och efter inträdet därstädes under beslag anhålla förbudna vahrer till ett belopp af 2253 R:dr. 12 sk. 3 rst. Banco, samt att vid samma tillfälle jämväl villkorligen låta det Confischerade godset åtfölja och i Rikens Ständers Bank till förvaring inlämna 2:ne, äfven efter föregifvande, en ännu högre Herre tillhöriga piecer af ovanligen stort värde.

Jag fortsatte tvärtom med ostört nit mitt emot berörde Bolag vid Police-kammaren anmälte åtal, och lät icke ens min Embetes ifver svalna vid genomläsandet af Eders Kongl. Maj:ts den 23 Septembris 1812 till vederbörande aflåtna, och under Litt. S. härhos fogade Nådiga Bref, hvarmedelst frågan alldraförst yppades om Handels- och Slöjde Fiscalstjenstens upplösning: ty med en alltid bevarad öfvertygelse om heljden af Eder Kongl. Maj:ts höga rättvisa tog jag för gifvit hvad utgången också sedermera visat, att ehuru anledningen till motionen om min tjenste besattnings inställande för mig utgör en hemlighet; denna likväl icke kunnat leda någon upprinnelse ifrån mitt af Lag och Embetsmannas pligt tvungna förhållande, att, jemte värjandet af Allmänhetens ostridiga rätt, tilltala 2:ne Judiska män, hvilkas forbrytelse var så uppenbar, att den för oväldighetens ögon omöjiligen kunde döljas.

Om vid underrättelsen af nyssnämnde Nådiga Brefs innehåll någon, tilläfvarens Lagbrytaren kunnat känna ett slags glädje: är mig helt obekant.

Däremot blifver den sanning alltid beständande, att Eder Kongl. Maj:ts uppå Rikens Ständers underdåniga tillstyrkan den 5:te Augusti 1812 utfärdade

färdade Nådiga kungörelse angående återupplifvandet af 8:de Artikeln uti 1799. års Kongl. Lurendrageri-Förordning, upprymde hela min själ af underdånig tacksamhets-känsla för detta åt Svenska idogheten gifna kraftiga beskydd.

Efter hvad förut i djupaste underdånighet omförmålt är, hade jag redan hit till Lilljeholmen flyttat min Ättick-fabrik, då rygget om Riksdag och ett dervid tillförfäntande mäktigt stöd för Svenska Slöjderne utspriddes sig, och jag hade äfven, som jag trodde, till beredande af mitt välstånd, härstädes anlagt ett ganska kostsamt Mangel- och Appreterings-verk.

Ingen Författning kunde mera än denna försäkra inhemske Fabrikerne bestånd och förkofran, ingen mera lifva hoppet hos mig, som just på säker apparence om dess emanerande, redan inrättadt ett för Cattuns-Tryckerierna oumgägeligt tjensteverk, hvilket, i förening med Ättick-bryggeriet, utgjorde tvenne dess största förnödenheter, och en icke obetydlig del af min egendom.

Lyckan är likväl ombytlig.

Innom 2:ne månader ifrån högstberörde Nådiga Kungörelses datum täcktes Eder Kongl. Maj:t i Näder låta utfärda till dess Tull Direction det sub Litt. T. underdånigst bilagde Bref, hvars väsendtliga innehåll är: att tills vidare alla slags manufacturerade utländska Bomulls-väfnader, hvilka till bruk och nyttjande i Riket äro tillätne, samt Bomullsgarn måge till Götheborg få införas och der föriullas till fri disposition emot en Tull-afgift af 20 Procent

Måhända har det varit någon aning af detta höga förordnande och i anledning deraf fattad frugtan för Svenska Bomullsväfnaders afsättning i framtiden som förmått Cattuns-Tryckeri Idkare dels att alldeles nedlägga, dels ock att i märkelig mån inskränka sina tillverkningar: må hända icke.

I alla fall har högstberörde åt Fäderneslandets sanna bästa och det helas bättnad syftande Nådiga tillstånd på mina 2:ne Fabriks-anläggningar medfört så ofördelagtig verkan, att icke allenast Ättick-försäljningen till Cattuns-Tryckerierne nästan alldeles upphörde, utan äfven att appreterings-Verket, till hvars drifvande behöfdes både menniskor, kreatur, ved och kol, helt och hållit måst inställas, samt efter något öfver 2½ års stillastående, mot en ringa penning till min kännbara skada foryrtas.

Utän att af dessa omväxlingar förlora hugen för nyttiga inrättningar, och utan att lemna minsta uppmärksamhet åt sådane rygten angående tiden för min tjenstemanna-befattning, hvilka då endast syntes förtjena åtlöje och föragt; fortsatte jag utöfningen af mitt ämbete, äfven sedan underdåniga Bilagorna Litteris U. V. X. och Y. blifvit till Eder Kongl. Maj:t ingifne:

och

och verkställde jämväl i samma dagar det beslag, hvarom underdåniga beviset Litt. Z. förmäler.

Igenom skiftevis utkomna Författningar omsider bragt i den belägenhet, att 2:ne af mina Näringsgrenar utdödt, och den 3:de eller Ättickbryggeriet märkeligen aftynat; var det så godt som endast på de tjensten åtföljande inkomster som jag skulle grunda min och min omgifnings nödtorftiga lifsbärgning.

Jag granskade därför med särdeles uppmärksamhet innehållet af 36 §. uti 1809 års fastställda Regerings-Form, för att i rättan tid tillse huru vida detta Grund-Lagens stadgande möjligen kunde gifva anledning till min Embetsmänna-befattnings inställande.

Och ehuru jag den tiden hyste sådan öfvertygelse, att då jag hvarken innehade förtroende-post, eller blifvit med något slags Embets-fel beträdd, mindre därför till ansvar dömd, jag, såsom med formlig fullmägt försedd, ej skulle kunna ifrån tjensten och dermed förknippade lagliga sportler skiljas; har jag dock sedermera vid erhållen del af Eder Kongl. Maj:ts Nådiga Bref under den 23 December 1812, Litt. A., funnit mitt misstag, och att på Eder Kongl. Maj:ts höga makt och godfinnande berodt att om Beställningens Interims-upplösande i Näder förordna.

Underdånigst bilagde Förteckning Litt. A. bevisar, det jag med biträde af mina Handräcknings betjente inom Sex år verkställt beslag blott på Lurendrägat gods till ett belopp af 11,741 R:dr 22 Sk. 5 rst. Banco, hvaraf, sedan Eders Kongl. Maj:ts och Kronans andel frändrages, jämlikt Kongl. Lurendrägeri Förordningens stadgande, min lott såsom beslagare stigit till 6805 R:dr 38 Sk. 3 rst., hvilken summa, dividerad med sex, årligen utgör 1134 R:dr 14 Sk. 4 rst.

Lägges nu härtill hvad som för ännu oafgjorde mål af denna egenskap är att förvänta, och de medel hvilka influtit för Confiscationer på Svenska ostämplade Manufactur-varor, samt mig särskilt tillgodokomne Actors andelar för ofrige åtalade missbruk inom handteringarne uti hufvudstaden; uppgår troligen min Jagliga förlust igenom tjenstgöringens inställande, till minst 2000 R:dr Banco om året.

Mer än 28 månader passerade ifrån den mig sist träffade händelsen, innan jag lemnade rum för någon smärta öfver den mängd vidrigheter som utan eget förvållande tid efter annan förföljt mig, och till äfventyrs hade en sådan känsla aldrig uppstått, eller jag fallit på den tanken att någonsin i underdånighet besvära Eder Kongl. Maj:it med fråga om skadestånd, derest jag i frid och ro fått behålla ett dyrköpt lugn.

Men sedan Stockholms Garfware-Embete, representerat af 3:ne dess mäktigaste Ledamöter, tillåtit sig det i upplysta tider föga tänkbara steg, att

att inför sjelfva Majestätet framkomma med en så beskaffad underdånig ansökning, hvars egentliga innehåll ej går på mindre ut, än att, med mitt totala undertryckande, söka åtkomma olaglige prerogativer, synes stunden vara inne då jag åter bör uppvakna, och under anropande af Eder Kongl. Majts höga beskydd, så kraftigt som en obemedlad man det förmår, försvara sista kärften af min välfångna Egendom.

Just under en af Garfvare- och Carduansmakare. Embetena i Hafvud-Staden emot åtskillige Läder-garfveri-Fabrikörer om våren 1813 anställd så kallad *jagning process*, (den jag händelsevis kom att åhöra) upprann hos mig första tanken att Näringsfånget *Garfveri* måtte vara af synnerlig in-dragtighet, emedan de vid berörde tillfälle närvarande kärander, som föreställde *Jägarnes personer*, ej blott med fullkomligt allvar utan rent af med åldra starkaste fiendligt nit angrepo sina motparter.

Icke afbidande utgången på denna sällsamma och eftertänkliga sak, fattade jag det oryggeliga beslut, att inom året här på stället anlägga ett Engelskt Garfveri, uti den, som mig tycktes, goda afsigt, att jemte egen måttlig vinning, i någon mån bidra till Läder-prisernes nedsättning.

Efter Verkets tilldanande samma Sommar, sökte och erhöj jag den 29 påföljande November Commerce-Collegii i transumt under *Lit. O.* bilagde Privilegium, hvilket lemnar mig bestämd rättighet att, jemte *Ekbark* använda andra ämnen, så framt en sådan Läder garfning ej ingår i det berednings-sätt, som af ålder egentligen tillhör de under *Skrå lydande Garfverier*.

På grund häraf skyndade jag med Inrättningens i ordning bringande, och lyckades jämväl, att ifrån den 29 November 1813, då äfvannämnde Privilegium utfärdades, till den 7 Nov. året därpå, då, enligt underdåniga bilagan *Lit. A. A.* behörig besigtning höllts, icke allenast att äga allt hvad som egentligen tillhör en fullständig Garfveri-atelier samt derutöfver en för alla bark-sorters malning inrättad Mechanisk Wäder-Quærn; utan äfven att i mina förräder, med beredt och oberedt Gods sammanlagt, innehafva 2542 styck. Hudar och 1720 styck. diverse Skinn, jemte circa 2700 Tun-nor Ek- och 100 Tunnor Björkbark.

Att detta från intet till betydlighet helt hastigt uppvuxna Verk ådragit sig visse egennyttige personers afundsfulla blickar, var mig bekant långt förr än Capitainen, Riddaren och Bisittaren Jacob Westin sistledne Höst förgäfves tillböd, att slå under sig en Ekbarks-last, den jag för egen del både köpt och redan börjat att här vid Lilljeholms Brygga låta utlos-sa, samt förthy, utan fruktan för obehörigen utskickade distinguerade Kar-lars lösa prat, på lämpligt sätt försvarade.

Jag saknade ej heller kunskap om de frugtlösa försök som illasinnade menniskor gjort, dels i afsigt att tillstänga mina penninge-canalor, dels ock för

för att misscreditera samt på flera andra sätt, qvasva och undertrycka mitt patriotiska företag.

Men aldrig hade jag kunnat förmoda, om ej egenhändige undertecknanden i närvarande stund därom büro ojäfagtiga vittnesbörd, att Stockholms Garfvare-Embete, eller, som nästan är det samma, zne Westiner och en Erling skolat drista, att inför Eder Kongl. Majt nedlägga en så eftertänklig petition som den, hvilken af deras den 1 sistledne Februari ingifna underdåniga skrift, enligt bilagan Lit, B. B. rätteligen utdragen i bokstafven sålunda lyder: — — Så vågar hos Eder Kongl. Majt Embetet i djupaste underdånighet bönfälla, om Nädig föreskrift för Commerce-Collegium, att vid utfärdandet af Privilegier på Engelska Garfverier icke tillåta annat beredningssätt än det med Ek bark, och att vid öfverträdelse af detta vilkor, alla vederbörande, både de som redan erhållit och de som framdeles tilldelas dylika Privilegier, antingen måtte fällas till ett mot förbrytelsen svarande vite, eller och förklaras förlustige af de erhållne Privilegierna, samt i bägge fallen allt det Läder som träffas under beredning med annan än Ek bark, anses förbrutit och till någon fattig-anstalt hemfallit.

Nu har likväl denne uti en välbeställt Stat högst oväntade händelse inträffat, och det blir i anledning deraf min pligt, att, jemte underdånigste åberopande af gemensamma Förklaringen, i korthet söka ådagalägga huru olagligt och omoraliskt detta vederbörandes anslag i sin natur är, samt att de olyggliga följder som skulle upkomma af dess verkställighet ofelbart måtte göra hög sanction därå omöjlig att vinna.

Jämlikt underdåniga Bilagorne sub. Litt O. & C. C. har jag redan den 29 Nov. 1813 genom Resolution fått rättighet att, jemte Ek bark, nyttja andra till Läder beredning tjenlige ämnen, och min under vissa villkor antagne Bolagsman Fabrikören Wallenius den 20de påföljande December blifvit, efter Garfvare-Embets hörande, en lika frihet tillagd.

Ej öfver någondera af desse Resolutioner har Embetet i behörig ordning klagat.

Desse förordnanden äro alltså laga kraftvunna, och i följd deraf tillbudet, att i orätt väg kunna rubba deras bestånd, om icke ansvarigt åtminstone uppenbarligen olagligt.

Omoraliskt är anslaget, emedan det, såsom ej grundat på någon i Fäderneslandet utkommen Författning, förräder en snikenhet, hvilken omöjliggen kan stå tillhopå med allmänna begreppet om moraliskt bildade varelser.

Det är ock oerhörtdt, så vida Embetet med sorgfällighet döljt sitt uppsåt och sin svåra anläggning emot mig, intill dess jag, efter använde ofantliga penninge-summor, fått mitt Garfveri så fullkomligen Organiseradt,

radt, att till dettas öfverändakastande och i sammanhang därmed mitt förstörande ej fordrades mer, än det band på min lofliga rörelse som Garfware Embetet varit nog oförsynt att i underdånighet föreslå och igenom särskild böneskrift till Commerce-Collegium försökt att få understödt.

Hvilka följderna skulle blifva om Embetets Monopoliska proposition rimligen kunde vinna framgång, är lätt att finna, fast jag ej vågar eller anser lämpligt att vid detta tillfälle dem alla i underdånighet anföras.

Den för mig viktigaste blefve naturligtvis välfärdens förlust, emedan jag i kraft af den säkerhet Eder Maj:ts höga Autoritéers öppna tillstånds-bref böra medföra, och med kändedom af den ostridiga sanning, att Skrå-Garfware ej af ålder ägt någon uteslutande rättighet till vissa bark-sorters begagnande just grundat min Garfveri-anläggning på nyttjande så väl af Gran och Björk som Ek bark, samt jämväl därefter lämpat de för hufvudrörelsen nödiga tjänste-verk.

Och som, efter hvad den vid sökt delagtighet uti Manufactur-Disconten, till Eders Kongl. Maj:ts Handels- och Finance Expedition sistl. November månad af mig ingifna Acten utvisar, jag redan den tiden inför Majestätet både otvunget och oförbehållsamt yppat, hvad jag aldrig ansett brottsligt och således ej bordt i underdånighet dölja, ätt, nemligen vid Garfveriet härstädes, jemte Ek bark, äfven understundom och till sådana arbeten som det oumgängeligen fordra, björkbark blifvit begagnad, hvilket förhållande, jämlikt bilagan Litt. A. A., jag ej eller vid Besignings-tillfället förteगत; alltså, och då hvarken Commerce-Collegium efter föregången granskning af handlingarna uti ofvanberörde fråga i dess underdåniga utlåtande, eller Eders Kongl. Maj:ts Sjelf sedermera vid ärendets pröfning funnit anledning till någon anmärkning emot nyttjandet af björk-bark; synes min rättighet till fortfarande bruk därpå i sådan mån vara stadgad, att ingen däremot stridande åtgjörd skäligen lär kunna förväntas: ty helgden af medborgares Egendoms-rätt måste ju under en Mild Spira, sorgfälligt vårdas, och hvartill skulle väl de betydliga kostnader tjena, som jag på min inventieusa Bark-qvarn använt, om jag ej ovillkorligen skulle få begagna denna nyttiga malnings-inrättning, utan hinder af egennyttans gälla rop.

Uti den af Garfware-Embetet hos Eders Kongl. Maj:ts Commerce-Collegium ingifna skrift om understöd för dess plan är mig hårdeligen före vitt, dels att sistledne Sommar ett Fartyg fört af Skepparen Åkerblom, lastadt med björk- och granbark, skall anlagt här vid Lilljeholmen, dels ock såsom brott af ännu svårare art, att ingen Mätare, Nb. ifrån herherget, tagits till dess uppmätning.

Den till innehållet obegripliga attest, hvarmed Embetet sökt bevisa desse förmente högmål, innefattar väk allsintet bevis: men icke destomindre vill jag antaga nakna uppgifterna såsom bestyrkta sanningar, i det säkra hopp att desse ändå icke verka det minsta till Nådigt bifall af underdåniga orinliga propositionen.

Däremot åligger mig ovillkorligen i underdånighet styrka, att mitt redliga Garfnings-sätt ingalunda går ut på otjenlig besparing af arfordeliga beredningsämnen eller olämpligt hushållande med hvad som för öfrigt gör Lädret varagtigt och länge slitbart.

Till uppfyllande af denna underdåniga pligt bifogas sub Litt. D. D. behörigt intyg däröfver, att, utom den myckenhet Ek bark jag här på stället af Allmogen Säcktals uppköpt, ifrån den 15:de September 1813 till och med den 6:te October året derpå för mitt Garfveri-verks behof blifvit utlossat och uppmätt ett icke mindre betydligt parti än 2656 tunnor.

Om nu beloppet däraf jämföres med antalet af hudar och skinn, visar sig helt ögonskenligen, att Consumtionen härstädes af andra barkslag än Ek obestridligen skall hafva varit så obetydlig, att den vist icke billigen bordt hos Garfvare Embetet förordsaka sådan ruelse och frugtan för framtida bärgning, som deras uti underdåniga transsumtet Litt. E. E. intagna underdåniga ve-klagan utvisar.

Bättre än alla Monopoliska stöd, är att tillverka god vahra för skäligt pris, och, för att göra afsättningen säkrare, bästa vahran till bästa priset.

Hvar Idkare som med klokhet utan öfverspanning följer denna Maxime, lærer troligen ej sakna nödig utkomst.

Det är därför med strängaste föresats att vid utöfningen af mitt nya yrke städse hafva den nu gifna Regelen till noga eftersyn, och med en icke svigtande öfvertygelse om sannfärdigheten, som jag underdånigst vågar försäkra, att då Stats-Majoren och Riddaren Westins tillverkningar undantagas, Lilljeholms Läder-Fabrikation både i afseende på varagtighet, fägring och prisernas lämplighet ofelbart skall vinna största upmärksamheten, om ej något ännu osett förvånande åkslag millankommer, som nedslår hugen och slappar arbetsförmågan.

Stormägtigste Allernådigste Konung!

Ordsaken hvarföre denna underdåniga förklaring omöjligen konnat inskränkas till den korthet jag önskat, värdes Eders Kongl. Majt högst uplyst igenfinna uti nödvändigheten att fullständigt uptaga och i naturlig ordning leda fleråriga handlinger.

De hårda motgångar jag härutinnan i underdånighet beskrifvit och med authentique handlingar steg för steg bevist, skola — jag vågar hysa
och

och yttra detta hopp — behjertas af en Monark, hvars lefnad och handlingar alltid stått i den skönaste sammanställning med den till valspråk antagna Regerings-Maximen: *Folkets väl min högsta Lag.*

Öfvertygad ej mindre härom, än att de af mig redan för mer än fjorton år sedan gjorde trogna tjänster och ådagalagde välförhållande, som af Svensk Konung blifvit vitsordade, lärer fästa Eder Kongl. Maj:ts höga upmärksamhet, anser jag ej nödigt nu i underdånighet vidlyftigt upprepa de flere betydliga fördelar som Staten tillskyndats igenom mine Embetsmannas åtgärder såsom Handels- och Slöjde-Fiscal.

De äro till större delen här nämnde och alla med behörige bevis beledsagade, så att om deras verklighet lika litet tvifvel kan äga rum, som angående de mig träffade svåra lidanden.

Föreningen af dessa Considerationer i samband med betydligheten af min kostsamma anläggning, hvilken ej utan kännbar olägenhet både för det allmänna och mig kan afbrytas eller ens på något sätt tvingas, äro till en del de särskilte omständigheter jag vid början af denna underdåniga förklaring afsett, och hvilka jag tror skola freda mig ifrån det olycksöde Garfvare-Embetet sökt bereda mig för framtiden, ehvil verkan dess plan för öfrigt möjligtvis må kunna medföra.

Min slutliga underdåniga anhållan blifver således, att efter Nådigt öfvervägande, så väl af de härutinnan som i den gemensamma underdåniga förklaringen anförde skäl, Eder Kongl. Maj:ts, hvars allmänt beprisade rättvisa icke kan tillåta den ene undersåten få rycka brödet utur munnen på den andre, allernådigst tackes, utan hänsigt till det skade-stånd för enskilt lidne förluster, hvaraf jag någon gång torde få lugna mig, med ogillande af Stockholms Garfvare-Embets omedborgliga ansökning, än vidare i Näder Confirmera min på Laga kraftvunne Resolutioner grundade rättighet, att med ytterligare bruk af förut kländerlöst nyttjade bark-sorter, fortsätta Garfverirörelsen, så att den fasan undvikas, att innan gamla sår hunnit läkas, ett nytt, tilläfsventyrs obotligt, ej må inträffa.

Med djupaste undersätlig vördnad, trohet, nit och undergifvenhet framhär-
dar till dodsstunden]

Stormäktigste Allernådigste Konung

Eder Kongl. Maj:ts

allerunderdånigste och tropligtigste

Tjenare och Undersåte

P. J. Junbeck.

Med underdåniga Originallet lika lydande, intygar

Joh. Fr. Fred olm.

Registrator i Kongl. Commerce-Collegio.

Utdrag af Protocollet, hållit i Kongl. Maj:ts och Rikets Krigs-Collegio,
den 15 December 1796.

Sedan Kongl. Maj:st genom Nådiga Skrifvelse af den 17:de nüstledne October, befallt Collegium att beordra Auditören P. Junbeck till Auditörs-tjenstens bestridande vid den på Sveaborg förlagde Bataillon af Stac. kelbergiska värfvade Regimentet med bibehållande af innehafvande Extra Lön; så hade, till underdånigt följte häraf, Kongl. Collegium beslutit uppkalla bemälte Auditeur till den 17:de påföljande November, men som han då varit utur Staden bortrest, hade Kongl. Collegium till i dag ånyo uppkallat honom, och då han nu anmältes vara i förmaket tillstådes, lemnades honom företräde, hvarvid Kongl. Maj:ts förberörde Nådiga Bref blef uppläst och Auditeuren antyddes att till den af Kongl. Maj:st i Näder anbefalte tjenstgörings-orten sig ofördröjligen begifva.

I anledning häraf yttrade sig Auditeuren Junbeck, det Kongl. Maj:ts Nådiga vilja och godfinnande alltid för honom blifver en Lag hvilken o-villkorligen bör efterleivas; men då Kongl. Collegium icke torde finna underligt om Auditeuren, i saknad af erforderlig utkomst vid de Beställningar han uti Staten innehaft, vidtagit andra nödiga utvägar till sin lifsbärgning, förmente han ock, att om följderna af dessa tilläfsventyrs kunna leda till något slags uppehåll uti den anbefalta oförmodade resan, sådant ej heller lärer anses sällsamt. Under ett tidelopp af snart 16 år hade Auditören vistats på denna ort och af medellöshet hade han varit tvungen att emottaga det förtroende åtskilliga personer lemnat honom; detta åter, som väsendtligen haft afseende på bevakandet af andras Rättegångar och dermed ofta förknippade timmeliga välfärd, hade försatt Auditeuren uti den mäst svåra och bekymmersamma belägenhet, då han kastade ögat på den honom i Näder ålagde långväga flyttningen. Om den soin hvar meniska efter Naturens lag är skyldig sig sjelf — möjligen kunde tillåta Auditeuren ett handlost uppoffrande af enskilda angelägenheter, trodde han sig desto mindre äga rättighet till ett lika förfarande i afseende på andras, som, uti Auditörens omdöme, sådant ostridigt vore ett uppenbart misshandlande mot dem hvilka på god tro lemnat sitt väl uti hans händer. Vid betraktande häraf, och ehuru Auditeuren uti annan ställning än den han nu innehar, med lifligaste känsla af tacksamhet i underdånighet skulle haf-

4

va erkänt den utmärkta Nåd hvarmed Hans Kongl. Höghet Regenten vid slutet af sin Regerings-tid täckts hugkomma Auditeuren igenom den utan föregången ansökning honom gifna Bataillons-Auditeurs place, kunde Auditeuren likväl i sin närvarande belägenhet ej annat än anse Employen för en slags olycka, så vida följderna deraf lätteligen skulle kunna bidraga till både hans och andras lidande. Att så mycket möjligt är sådant förekomma, anhöll Auditeuren, det Kongl. Collegium, uppå de nu anförde ömmande skäl, täcktes meddela honom den längsta tjenstledighet Författningarne någonsin tillstådja, på det han må äga tillfälle att derunder från svåraste våda värja egen och andras välfärd. — Sluteligen anmälte Auditeuren, det han ännu vore i mistning af åtskilliga Qvartaler utaf den extra lön Kongl. Maj:ts Nådiga Bytes-Resolution af den 23 Augusti sistledit år honom tillägger; och som han alltid hyst den öfvertygelsen att fordringar hos Kongl. Maj:it och Kronan äro de säkraste, på hvilken grund han ock anslagit sina innestående Lönings-qvartaler till betalande af en under knappa villkor åsamkad skuld; så anhöll Auditeuren om Kongl. Collegii föreskrift, att före den anträdande resan få komma i åtnjutande af de ännu innestående Lönings-qvartalerne, häst, efter hvad han ytterligare förmälte; det icke ägner någon och alldraminst en Embetsman, att öfvergifva en ort, innan han godtgjort sina der ådragna skulder.

Kongl. Collegium lät derpå Auditeuren afträda. Och som Kongl. Collegium, vid öfvervägande af hvad Auditeuren anfert ansåg troligt det han, i anseende till anförtrödde Rättegångs-görömmål ej utan olägenhet kan genast begifva sig härifrån; så fann Kongl. Collegium skäligt i så måtto bifalla hans om tjensteledighet gjorda anhållan, som honom lemnades tillstånd, att i Sex veckor, räknade från denna dag, sig härstädes uppehålla för att bestyra om dess angelägenheter: åliggandes Auditeuren att, i händelse han skulle finna detta rådruum otillräckligt, inom nämnde tid förskaffa sig permission af sin Chef Herr General-Lieutenanten, General-Adjutanten och Commndeuren, Baron Stackelberg, hvilken igenom Skrifvelse från Kongl. Collegio härom komme att underrättas. För öfrigt ville Kongl. Collegium medelst bref till Kongl. Stats-Contoiret besörja derom, att ej mindre Auditeurens innestående Löne-qvartaler än Rese- och Tractaments-penningar varda uppå tillgörande Requisition honom tilldelte. Hvilket för Auditeuren Junbeck, åter inkallad, munteligen afkunnades, och hvarmed han afträdde. Ut supra.

In Fidem.
J. Engström.

Lit.

Lit. B.

Vi GUSTAF ADOLPH etc. etc. Göre veterligt, att, såsom hos Oss i underdånighet anmäles Auditeuren vid Vårt Norra Skånska Cavalleri-Regemente, Oss Älskelig Peter Jonas Junbeck, att efter dess egen åstunddan erhålla Nådigt Afsked: och Vi benägna äro att dertill samtycka; Alltså etc. Nädelligen hafva afskedat honom Peter Jonas Junbeck ifrån Auditeurs-beställningen vid Vårt Norra Skånska Cavalleri-Regemente, och till betygande af Vårt Nådiga välbehag öfver dess gjorde trogne tjänster och ådagalagde välförhållande, tillåtit honom att såsom Auditeur i Vår och Rikets tjänst kvarstå, och dervid njuta den befodrings-rätt som honom i sådan egenskap tillkommer. Det alle som vederbör hafve sig hörsammeligen att efterrätta. Till yttermera visso hafve vi detta med Egen hand underskrifvit, och med Vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 24 September 1800.

GUSTAF ADOLPH.

(L. S.)

C. Lagerbring.

Afsked för Auditören vid Norra Skånska Cavalleri-Regementet P. J. Junbeck.

Likheten med det uti Kongl. Krigs-Expedition förvarade Original-öfverskrifvint intygar

Bernh. Berndtson.

Lit. C.

Uppvist vid Stockholms Stads Byggnings- och Embets-Collegium den 16 April 1801.

Vi Johan Liljencrants, Friherre, f. d. Riks-Råd, President i Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce-Collegio, Commendeur af alla Kongl. Maj:ts Orden och Ordens vice Cancellair; Så ock vice President, Riddare af Kongl. Nordstjerne-Orden, Commerce-Råd och Assessorer göre veterligt: Att som genom Hall- och Handtverkeri-Fiscalen Ädle och Lagfarne Gustaf Adolph Bromans på begäran, erhållne afsked, berörde Fiscals-Syssla blifvit ledig, och vid densammas återbesättande, hos Kongl. Collegium i åtanka kommit, Auditeuren Ädle och Lagfarne Peter Jonas Junbeck, om hvars skicklighet och öfriga välförhållande uti de honom förut

UPP-

uppdragna göromål och tjänster, goda vittnesbörd blifvit inför Kongl. Collegium företedde; Alltså och i kraft af denna öppna fullmakt, varder han Peter Jonas Junbeck förordnad, att vara Hall- och Handtverkeri Fiscal i förbemälte Bromans ställe; vid hvilken Sysslas bestridande, han äger att ställa sig till efterlefnad de Instructioner och Författningar som redan äro eller framdeles kunna för honom blifva utfärdade; och kommer Junbeck att tjena utan Lön, intill dess den kan blifva ledig. Det alle som vederbör till esterrättelse länder.

Till yttermera visso är detta med Våra underskrifter och Kongl. Commerce-Collegii Sigill bekräftadt. Stockholm den 25 Februarii 1801.

På dragande Kall och Embetes vägnar,

J. Lilljencrantz.

(L. S.)

Jan Eric Nibelius.

J. M. Wenström.

J. J. Ljunggren.

L. Rosenborg.

Dan. Wigius.

C. Lenngren.

J. J. Osangius.

Leonhard Pahl.

H. Brandel.

S. J. Schierlin.

O. Widegren.

J. H. Brohmer.

C. W. Stråle.

C. Fr. Muller.

J. Elers.

C. Klinberg.

Kongl. Commerce-Collegii Fullmakt för Auditeuren P. J. Junbeck att vara Hall- och Handtverkeri-Fiscal.

1801 den 13 April är Tro- och Huldhets-Eden inför Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce-Collegium aflagd, intygar

C. Klinberg.

Uppvist i Stockholms Hall-Rätt den 14 April 1801.

Litt. D.

Transumt af framledne Hans Exellenses m. m. Herr Grefvens och Riks-Drotzets C. A. Wachtmeisters till Hall- och Handtverkeri Fiskalen P. J. Junbeck den 4 Februari 1803 aflätne skrifvelse.

Ut till mig afläten skrifvelse af den 2 i denna månad har Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce-Collegium vid handen gifvit, huruledes efter derstädes gjord anmälan af Deputerade för samtliga Fabriks-Societeterne här i Staden, att Fabriks-Kassans hela behållning, som efter Deputerades uppgift bort utgöra i Riksgälds-sedlar Två Tusende trehundra Tre-tio

sex Riksdaler 26 skillingar och i Riksens Ständers Kontors Obligationer Ett Tusende Åttahundra Femtjette Riksdaler 6 skill. 4 runst. banko specie, skall blifvit förskingrad och

Collegium begärt, att någon Aktor härtill måtte utses och förordnas; I anledning hvaraf jag härigenom får uppdraga Herr Auditören, att i sådan egenskap å ort och ställe som vederhör göra detta Mål Lagligen anhängigt, och emot den eller dem som till ofvannämnde Kassas förskingring kunnat vara vållande, utföra den talan, hvartill Lag och Målets beskaffenhet kan föranleda; i hvilket afseende äfven de till mig inkomne handlingar varda härhos till Herr Auditören öfverlemnade. Förblifver Ädle och Högaktade Herr Auditörens samt Hall- och Handtverkeri-Fiskalens

Stockholm d. 4 Febr. 1803.

tjenstskyldige tjenare,
Carl A. Wachtmeister.
Sv. R. Drotzet.

Gustaf H. Thomée.

Rätteligen transsummeradt, intygar

Joh. Fr. Fredholm,
Registrator i Kongl. Commerce-Collegio.

Litt. E.

ADOLPH FREDRIC &c. &c. &c. Vår ynnest och nådiga benägenhet &c. &c. &c. Igenom aflåten Skrifvelse den 15 Oktober sistledne, hafva Riksens Ständer i underdånighet vid handen gifvit, det de af edre Protocoller inhämtat, huru som Fabriks-Idkare här i Staden hos Eder skrifteligen hemställt, att Hall- och Manufaktur-Fiskals Sysstlan måtte tilläggas lika Lön, som för äldste Assistenten uti denne Stadens Hall-Rätt är anslagen, i anseende till dessa begge Sysslors lika värdighet, med mera, och emedan denne Hall-Rätts.Stat är af den beskaffenhet, att all utgift bestrides med Fabrikörernes afgifter för deras tillverkningars Besigtning och Stämpling, utan någon Kronans gravation, till underhållande af den Betjening som för Fabriks-Ärenden och Måls skötanden är inrättad, och Fabrikörerne sjelfve, såsom förberördt är, förklarar ofvannämnde Fiskals-Syssla förtjena den föreslagna Lönen; ty hafva Riksens Ständer i underdånighet anhållit, att Hall-Rätts-Fiskalen må få af berörde medel uppbära och beräkna lika Lön, som hans vederlike, förste Assistenten i Hall-Rätten uppå samma Stat vanligen åtnjuter, och det ifrån den tid Fabrikörerna

— 8 —
nerne öfvannämnde tillstyrkande afgifvit, eller ifrån den den 12 Oktober 1763. I anledning häraf är härmed till Eder vår Nådiga Vilja och Befallning, det J vederbörande till esterrättelse förständig, att öfvannämde förmån bör Hall-Rätts-Fiskalen nu och hädanefter till godo komma. Hvar med Vi befalle &c. &c. &c.

Stockholm i Råd-Kammaren den 9 December 1766.

ADOLPH FREDRIC.

Joh. v. Heland

Till Commerce-Collegium angående Hall-Rätts Fiskalens Lön.

Likheten med Höga Originalen, intygar

A. Hulthén

Likalydande med den bevittnade Afskriften, intyga

H. Krook,

Lars Götherström;

Revisions-Commissarie i Kongl. Allmänna
Magasins-Direktion.

Revisor i Kongl. Allmänna
Magasins-Direktion.

Afskrift.

Litt. F.

Att framtidne Herr Justitiarien Lars Stockenström ifrån dess tillträde till vice Præsidis tjensten vid Hall- och Manufaktur-Rätten d. 1 Juni 1786, till dess fränfalle vid slutet af år 1804, årligen ägt uti Lön Trehundrade Trettiofire R:dr 16 sk. på Stat, enligt de årliga Quartals Aflönings-Längder, som uti Hall-Verkets Räkenskaper finnas förvarade; det varder härmed till bevis meddeladt af Stockholms Stads Hall- och Manufaktur-Rätts Kammar-Kontor d. 8 April 1806,

Nils Tottie,

Bokhållare vid Hall- och Manufaktur-Rätten.

Likalydande med Originalen, intyga: S. Wernberg. L. G. Hoffstedt.
Öfver-Hallmästare, Cancellist.

Litt. G.

Transumt af Protocollet vid samtliga Manufaktur Societeternes Deputerades sammanträde, hållit i Stockholm den 18 November 1803.

Att sedan i anledning af föregående händelser Herr Handels- och Slöjde-Fiskalen kommit i erfarenhet deraf, att

Hvar.

Hvarföre och Herr Handels- och Slöjde-Fiskalen förmenter att i denne vidtagne närmare controll skulle igenfinnas orsaken dertill, att uppbörden till Hall- och Fattig-Kassorne för färdiggjordt Socker under det Herr Fiskalen eller dess betjening beystat stämplingarne, stigit öfver femtio procent.

Samtliga Herrar Deputerade betygade å egne och Fabriks-corpsens vägnar sin tacksamhet för den möda och omsorg Herr Fiskalen haft för Hall-Verkets bästa, och önskade att Herr Fiskalen jemväl hädanefter med lika nit och uppmärksamhet ville fortfara.

Och för det 3:dje tillkännagaf Herr Fiskalen, huru som han, i afseende på den högst ömmande belägenhet hvari Fabrikernes fattighjon blifvit försatte igenom Fabrikören Lindbergs tillgrepp af de medel, hvilka till dessa nödlidandes undsättning varit anslagne, sökt hvarjehanda tillfällen för att igenom frivilliga gåfvor mildra de uslingars elände, som under fortsättningen af en långsam rättegång sakna allt, och att

utfäst och skänkt till utdelning vid instundande helgd ibland Fattigkassans pensionärer en summa stor 53 R:dr 16 sk. Riksg. sedlar, hvilken enär som helst, kan få lyftas.

Jemte det Herrar Deputerade förklarade Herr Fiskalen största aktning och erkänsla för denne sin välvilja emot behöfvande olyckliga människor, beslöto de ock, att

Herrar Deputerade åtskildes.

Joh. Er. Ringström,

Rätteligen transsummeradt af Original Handlingen, intygar

Joh. Fr. Fredholm,

Registrator i Kongl. Commerce-Collegio.

Litt. H.

Året då Beslaget verkställdes.	Beslagets Nummer uti Confiscations Journalen.				Varornes Auctions-Summa.	Äämde och in flerne Böter			
1803	88	—	—	—	101	47	7	161	30
	108	—	—	—	701	21	11	403	3
	109	—	—	—	1023	6			
1804	10	—	—	—	938	30	4		
	111	—	—	—	1583	28	9	896	6

Summa R:dr 4348: 38, 7 1460:39.

Stockholm af Confiscations-Magazinet den 14 Sept. 1809.

J. G. Baillet.

Litt. J.

Transsumt af Protokollet hållit uti Hall- och Manufaktur-Rätten i Stockholm, den 9 September 1805.

Utän vore Deputerade tvertom benägne, att, så vidt Hall-medlen medgifva, ihågkomma Herr Fiskalen med lämplig gratifikation för dess så väl genom Lurendrageriers hämmande, som genom dess för Fabriks-FattigKassan använda möda och nit, Fabriks Idkarne beviste tjenst.

Likheten med det bevitnade Transsumt, som Herr Handels- och Slöjde-Fiscalen P. J. Junbeck bilagt sin till Kongl. Maj:ts ingifne underdåniga förklaring uti Målet emot åtskillige Fabriks-Idkare angående Nordlundska beslags-medlen, intygar

Joh. Fr. Fredholm,

Registrator i Kongl. Commerce-Collegio

Litt. K.

Transsumt af Kongl. Maj:ts Nådiga Utslag uppå de besvär ej mindre Handels- och Slöjde-Fiscalen Petter Jonas Junbeck särskildt än Stock-

Stockholms stads Fabriks-Societets Ordförande och en del Ledamöter, Fabriks-Idkaren C. H. Benkert, Jan Viderstad, G. F. Kugelberg, Joh. C. Fougst, C. J. Schönherr, M. Regis och And. Fredin gemensamt i underdånighet anfört däröfver, att sedan

Gifven Stockholms Slott den 26 April 1814.

Kongl. Maj:t har i Nåder låtit sig föredragas ofvannämnde underdåniga besvär, jemte de i öfrigt till målet hörande handlingar; Och hvad

Vid pröfning så väl af de klagande Fabriks-Idkarnes, som Handels- och Slöjde Fiskalen Junbecks underdåniga besvär i sjelfva hufvudmålet, eller frågan om och hvad ansvar för Junbeck de emot honom anförda klagomånen må kunna medföra, samt Junbecks påstående om upprättelse för de honom gjorde tillmälen, finner Kongl. Maj:t ej skäl, å någondera sidan anförda, som till annan ändring i det öfverklagade Utslaget kunna föranleda, än att då Junbecks efterlåtenhet att först efter en längre tids förlopp aflemna de Fabriks-Cassan tillhöriga ifrågakämda medel ej kan hänföras under beräkning af sjelfpantning, enär, utom det att Junbeck icke egenteligen på grund af någon förment fordran, innehållit desse medels aflämnande, en påstådd ehuru förkastad, qvittningsrätt för innehavande medel ej är att anse för ingrepp uti Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes executionsrätt, eller innefattar den uti i Cap. 4 §. Utsöknings-Balken omförmälte olagliga åtgjörd, samma böter altså böra försvinna; Afvensom hvad angår beslutet om den allvarsamma åtvarning att hädanefter icke gifva anledning till klagomål, utan med mera noggranhet sine tjenste pligter uppfylla, hvilken varning Junbeck skulle inför Commerce-Collegium och Justitiæ-Cancellairs-Embete arkålla, Kongl. Maj:t i Nåder anser, att då Junbeck, efter hvad i öfrigt blifvit förklaradt, ej kunnat till något uppenbart fel i sin tjenst bindas, samma åtvarning ej bort honom åläggas eller kan äga rum.

Och i öfrigt pröfvar Kongl. Maj:t, med afslag å de underdåniga besvären i Nåder rättvist, att Commerce-Collegii Utslag gilla och fastställa. Det vederbörande till underdånig efterrättelse lärer.

C A R L.

Dan. Forelius.

Litt.

Litt. L.

Transsumt af Kongl. Maj:ts nådiga Utslag af den 21 Mars 1817.

Uppå de besvär Fabrikörerne Henric Westman, C. J. Schönherr, Jan Widerstad, H. J. Nathan, Joh. Ekvall, M. Regis, N. Häggman, Joh. G. Fougt och G. F. Kugelberg, såsom Deputerade för Fabriks-Societeterne i Stockholm, i underdånighet anført deröfver, att sedan Handels och Slöjde-Fiskalen Peter Jonas Junbeck, å tjenstens vägnar, vid Hall- och Manufaktur-Rätten här i Stockholm å Klaganderna yrkat ansvar, för det de underlåtit att å stämpladt papper skrifva ett af dem undertecknad, till Hall- och Manufaktur-Rätten stäldt Memorial, — — — — —; Så har Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce Collegium, medelst Utslag den 28 Febr. 1810, lemnat utan afseende de mot Hall- och Manufaktur-Rättens under rättegången viddagna åtgärder och beslut anförda klagomål, samt beträffande hufvudfrågan eller Junbecks åtal angående den af Deputerade underlåtna stämpling på deras till Hall- och Manufaktur-Rätten ingifne ofvänderörde Memorial, sig yttrat, att enär — — — — —; funne Collegium, med upphäfvande af Hall- och Manufaktur-Rättens Utslag i denna del, skäligt, det borde Fabriks-Societeterne ofvannämnde Deputerade, för den underlåtna ifrågavarande charteringen, i följe af 29 §. i 1803 års Förordning, gemensamt böta Tre Rdr. 16 Sk. samt betala den felande chartan, som med två skillings stämpel memorialet påtryckas skulle; — — — — —; hvarjemte Commerce-Collegium ansett någon ersättning för Deputerades Rättegångs-utgifter och tidspillan, vid målets så beskaffade utgång, icke äga rum, utan komme vid det beslut Hall-Rätten härutinnan fattat, att bero; deruti rörande de delar, som Deputerade emotgått, ändring i underdånighet blifvit sökt; hvaröfver Commerce-Collegium är hördt samt Handels- och Slöjde-Fiskalen Junbeck i underdånighet sig förklarar: Med Kongl. Maj:ts Högsta Domstol beslutit.

Kongl. Majt har i nåder låtit handlingarne i detta mål sig föredragas; och finner ej skäl anförda, som kunna föranleda till ändring uti Commerce-Collegii ofverklagade Utslag, hvilket härmed i nåder gillas och fastställes; äfvensom Kongl. Majt ej eller anser anledning hafva förekommit, att, efter hvad Klaganderne i underdånighet begärt, i afseende på Handels- och Slöjde-Fiskalen Junbecks förfarande i detta mål, ofverlemnna handlingarne till

till någon Justitie-Cantzlers-Embeteis åtgärd. Det vederbörande till underdånig efterrättelse länder.

Under Min Allernådigste Konungs och Herres sjukdom;
Efter Dess Förordnande:

CARL JOHAN.

J. M. Winkler.

Rätteligen transsumerad, intygar

Joh. Er. Fredholm,
Registrator i Kongl. Commerce-Collegio.

Lit. M.

Efter uppgifven Tillverknings-summa för år 1807, kommer Herr Advocat-Fiskalen P. J. Junbeck för dess Ättike-bryggeri tillverkning att betala nemligen: Stämpel-Afgift treåttondels procent, och ensfjerdedels till utgörande af betalningen för det Ameublement, som Konungen i nådertäckts af Stockholms Fabriks-Societeter emottaga, och Fabriks Fattig Cassa medel enottondels procent; med tillsammans 3 R:dr 18 Sk. Banco, hvilka penningar böra inkom Maji månads slut vid Hall- och Manufaktur-Rätten, emot qvitto erläggas, eller hafva Beijenterne desamma efter Terminens förlopp, genast att utmäta. Stockholms Hall- och Manufactur-Rätt den 1 Martii 1808.

L. G. Hoffstedt.

Lit. N.

I egenskap af underdånig frivillig gåfva till Kongl. Måjt och Kronan, har Herr Advocat-Fiskalen P. J. Junbeck detta dato till Kongl. Proviant-Förråds-Magazinet härstädes aflevererat, nemligen: Svensk Ätticka, Femhundra femtiofem Kannor och fyra Jungfrur eller ort, på trenne stycken krönte Ekfastager, hvilken Patriotiska gåfva med anledning af Högloff. Kongl. Krigs-Collegii Krigs-Departements Extractum Protocolli under den 25 sistledne April, härmed till uppbörd qvitteras. Stockholm den 14 Julii 1808.

J. Ouchterlony.

Säger 555 $\frac{1}{2}$ Kannor Svensk Ätticka, med 3:ne styck. Ekfastager.

God.

God. och rigtigheten Attesteras af *Carl Avén,*
Tillförordnad Besigtningman.

Likalydande med Originalen, intyga:
C. Hammarstrand. *H. Krook.*

Likalydande med de till Kongl. Inrikes Civil-Expedition inlemnade
Handlingar, intygar:

F. A. Wilhelmsson,
Prot. Secret. och Registrator.

Litt. O.

Kongl. Collegii Medici till Kongl. Krigs-Förvaltningen afgifna utlä-
tande öfver insände Ättike-prof.

S. T. I anledning af Herr Öfverstens och Kongl. Krigs-Förvaltnin-
gens Skrifvelse af den 19:de sistl. Juli, har Kongl. Collegium Medicum
lätit anställa undersökning med de fyra insände ättike-profven, och får
efter pröfningen deraf till svar meddela att, ehuru alla fyra slagen, så-
som oförfalskade ättikor, vederbörligen blandade eller använde, äro tje-
nlige till dietiska och Medicinska behof, profven N:o. 1. och N:o. 4. lik-
väl böra såsom på Ättike-syra rikhaltigare anses. Hvarförutan af dessa
åttike sistnämnde slagen N:o. 4 äger någon större rikhaltighet på syra än
N:o. 1. Stockholm den 4 Augusti 1809

Att förestående afskrift är lika lydande med det hos Kongl. Colle-
gium Medicum ineliggande Concept, intygar.

L. M. Philipsson,
Professor och Kongl. Collegii Medici Secreterare.
(Sigill.)

Att i ofvanstående Kongl. Collegii Medici utlåtande omförmäldte
prof af ättika under N:o. 4 var af Herr Advocat Fiskalen Junbecks till-
verkning, och att i följe af välbemälte Collegii därom lämnade fördelag-
tiga vittnesbörd Kongl. Krigs-förvaltningen sedermera alltid från Herr
Advocat-Fiscalens förråder af samma slag ättika lät afhämta Kongl. Maj:ts
och Kronans behof, det varder härmedelst till sannfärdigt bevis meddelat.
Stockholm den 9 Juni 1810.

S. Rönbeck.
Öfver-Directeur och Ledamot i Kongl.
Krigs-Förvaltnings-Committéen.
(Sigill.)

Att

Att Herr Advocat Fiscalen P. J. Junbeck under krigsåren 1808 och 1809 till Kongl. Krigs-Departementets 3:de Divisions disposition levererat Tjugufyra Tusende Femhundra Nittiotre kannor Svensk ättika af bemalte Herr Advocat Fiscals egen tillverkning, och hvilken ättika, efter därå anställd behörig besigtning, blifvit approberad och för Arméens behof använd; det varder härmed enligt Räkenskaperne attesteradt. Stockholm af f. d. Kongl. Krigs-Departementets Cammar-Contoir den 9 Juni 1810.

A. J. Schenberg,
Kamrerare.
(Sigill.)

Under nästförflutna krigsåren 1808 och 1809, har Herr Advocat-Fiscalen Junbeck levererat till Kongl. Krigs-Departementets 2 Division 30,000 kannor Ättika och till Kongl. Krigs-Förvaltningen sistnämnde år 2042 $\frac{1}{2}$ kanna, utgjörande tillsammans Trettio två Tusende Fyrtio två $\frac{1}{2}$ kannor Ättika, som blifvit använde för Sjukhusens behof, och efter besigtningensmännens intygande befunnen af fullgod beskaffenhet. Stockholm och f. d. Kongl. Krigs-Förvaltningens 1:sta Kammar-Contoir den 9:de Juni 1810.

N. J. Vesterstråhle,
Kammererare.
(Sigill.)

Litt. P.

Jemnlit med Kongl. Krigs-Commitéen ingångna Contracter, har Herr Handels- och Slöjde Fiscalen P. J. Junbeck för de uppå Ladugårdsgärdet Camperande Trouppers behof år 1811 levererat circa 500 kannor och år 1812 för Arméens Diverse behof omkring 11,960 kannor Ätticka, sådant varder härigenom på begäran intygat, äfvensom att vahran vid därå anställda besigtningar befunnits fullgod, och blifvit med högsta ordentlighet å anviste ställen aflemnad. Stockholm af Kongl. Krigs-Commitéens Kammar-Contoir den 27 Maj 1814.

P. G. Velin,
Kammerer i Kongl. Krigs-Commitéen.

Litt. Q.

Då, jämlikt den af Kongl. Majst i Nåder faststälde Instructionen för Handels- och Slöjde-Fiscalen, det ovillkorligen åligger undertecknad, att, med

med yttersta sorgfällighet, nit och åhåga, så väl sjelf som igenom minä underhafvande Betjente efterspana och beifra alla sådana missbruk, hvarigenom Kongl. Majts och Kronans, en ordentelig Handels, Svenska Fabrikers och Slöjders eller Allmänhetens rätt i förening dermed i någor måtto lida kan; har jag ansett min uppmärksamhet icke böra undfalla, det i flere afseenden eftertänkliga bedrägeri med åtskilliga Guldarbeten, hvilka vid HofJouvelerarne Michaëlson och Benedicks bijouteri Fabrik blifvit tillverkade, och hvarom ett med Dagligt Allahanda för i dag följaktigt Stockholms Stads Loff. Kämnars Rätts protocoll lämnar närmare upplysning.

Af denna handling inhämtas bland annat, äfven ett Verkmästarens Vierts frivilliga erkännande: att möjligen kunnat inträffa, det flere redan föruttrade arbeten, utom de under åtal stälde piecer, blifvit förfärdigade af plantser, hvilka förut icke varit pröberade.

Att det Extract utur Controll stämplings-protocollerne, hvilket Herr Öfver-Directeuren och Riddaren Geijer den 26:te sistledne Juni till Kämnars-Rätten inlämnat, bevisar det Michaëlson och Benedicks åren 1810, 1811, och till den 24 sistledne April icke låtit Controllera mer än 2052 quintin Guld att deremot det af deras Handels-Betjent Vilh. Benedicks förutnämnde dag till berörde domstol ingifne utdrag af Bolagets Handels-Böcker updagat, det Viertz under dessa Två och Ett Tredjedels år aflevererat förfärdigade arbeten som i vigt utgjordt 5995 Ducater 29 äs, och att således när det controllerade beloppet 2052 quintin drages ifrån de lefvererade 5995 Ducater 29 äs, controllens pröbering undansmygde guld-piecer endast under dessa 2:ne och $\frac{1}{3}$ djedels år blifvit ibland allmänheten utspridde till mycket mer än 4000 Ducaters vigt, så vida desse, då de äro oskafna alltid innehålla något öfver 1 quintins belopp.

Och enär förlusten för köpare till dessa köplytte arbeten är lika ostridig som den sanning, att vigten af det underhaltiga antingen tillgodokommit Hof Jouvelerarne Michaëlson och Benedicks eller deras Verkmästare Viertz, samt att följakteligen desse personer åtminstone äro till ärsättningsgifvande ovilkorligen förpligtade; får jag, till en början, härigenom äran underrätta den respectue Allmänheten utaf alla stånd och villkor, att hvar och en som hos bemälte Hof Jouvelerare handlat större eller mindre Guld-piecer och Nipper med detta Bolags Namn-Stämpel M. & B. äga att utan kostnad och besvär begagna under-tecknads Embetes biträde ej mindre vid sådane persedlars pröbering å behörigt ställe, än vid bestäm-

stämmandet af fordrande skadestånd, om hvilket sednare någon Rättegång likväl destomindre synes böra uppstå, som Hof-Jouveleraren Michaëlson vid första förhöret inför Kämnars-Rätten då sakens utgång ännu var osäker, å bolagets vägnar, och med åberopande af detta § uti sina handlingar alltid iakttaga ärlighet och heder, frivilligt erbjudit behörig ersättning åt lidande köpare. Stockholm den 1 Augusti 1812.

P. J. Junbeck.

Litt. R.

Transumt af Kongl. Maj:ts Nådiga Utslag uppå de besvär Handels- och Slöjde-Fiscalen Petter Jonas Junbeck i underdånighet anförder öfver Mått, Mål och Vigt G. A. Hoffman, Bisittaren vid Gulld- och Silfver-Arbetare-Embete i Stockholm J. Berggren, samt infunnit sig hos Hof-Jouvelerare-Bolaget i Stockholm Michaëlson & Benedix för att efterse beskaffenheten utaf de af dem i handel nyttjade vigter och vågskålar, och därvid — — —; Gifven Stockholms Slott den 3:dje Februari 1814.

Kongl. Maj:t har i Näder låtit desse underdåniga besvär Sig föredragas, Och hvad — — — — —
Likväl och då Michaëlson & Benedix bland deras till bruk och nyttjande ämnade vigter, funnits innehafva ofvannämnde icke vederbörligen krönte klumpvigter, finner Kongl. Maj:t det Michaëlson & Benedix därför böra, jämlikt 8 Cap: 1. §. Handels-Balken böta Tio daler Silfvermynt med Tre Riksdaler 16 sk. Banko; hvarjemte med vigterne skall förfaras på sätt berörde Lagens rum vidare utstakar; Och låter Kongl. Maj:t i öfrigt vid Ofver-Ståthållare-Embete yttrande rörande Parternes ömsesidiga påståenden om ansvar för deras förhållande i detta mål bero. Det vederbörande till underdånig esterrättelse länder.

C A R L.

J. G. Björkman.

Utslag uppå Handels och Slöjde-Fiscalen Junbecks underdåniga besvär.

Litt. S.

CARL med Guds nåde; Sveriges, Göthes och Wendes Konung etc. etc. etc., Arfvinge till Norrige, Hertig till Schleswig Hollstein etc. etc.

Vår synnerliga ynnest och nådiga benägenhet med Gud allsmächtig, Tromän och Tjenare Herr Friherre, f. d. Vårt och Rikets Råd, President, Riddare och Commendeur af Våre Orden, Vice President, Riddare af Vår Nordstjerne-Orden, samtelige Ledamöter uti Vårt och Rikets Commerce-Collegio; Så ock Grefve, Justitie Cancellers, Commendeur af Vår Nordstjerne Orden! Uppå förekomne anledningar vilje Vi hafva Eder i Nåder anbefallt att, sedan Fabriks Societetens Deputerade, Stadens Äldste och Öfver-Ståthållaren blifvit hörde, gemensamt afgifva underdånigt yttrande buruvida det må anses nödigt att Handels- och Slöjde-Fiskals-Beställningen här i Staden vidare bibehålles och om de samma tjenst tillhörande göromål icke lämpligen skulle af vanliga Fiscaler kunna bestridas. Vi befalle Eder Gud allsmächtig synnerligen nådeligen. Stockholms Slott den 23 September 1812.

CARL.

J. D. Valerius.

Till Commerce-Collegium och Justitie-Cancellers-Embetet, angående nödvändigheten af Handels- och Slöjde-Fiskals Beställningen i Stockholm.

Läkheten med höga Originalen intygar

A. Hultin.
Kongl. Com. Coll. Actuarie.

Litt. T.

CARL med Guds Nåde etc. etc. etc.

Vår ynnest etc. Som Vi i nåder funnit för godt förordna, att tills vidare alla slags manufacturerade Utländska Bomulls-väfnader, hvilka till bruk och nyttjande i Riket äro tillätne samt Bomullsgarn måge till Götheborg få införas, och der förtullas till fri disposition emot en Tull-afgift af Tjugu procent, på det sätt, att sjelfva inköpet efter Facturan jämte alla Omkostnader till och med inskeppningen, men icke Assecurance och Fragt dervid beräknas, utgöra varans förtullnings-värde i Götheborg; Alltså vele Vi Eder detta vårt Nådiga beslut till egen och vederbörandes underdåniga

niga esterrättelse härigenom förståndiga, med Nädig befallning att förordna om de säkerhetsmått i afseende på Stämpel och Controll som till afböjande af missbruk kunna finnas lämplige. Vi befalle etc. Stockholms Slott den 30 September 1812.

C A R L.

G. J. Virsén.

Till General Tull.Arrende-Societetens Fullmäktige.

Att ofvanstående afskrift är lika lydande med det i Handels- och Finance Expeditionen af Kongl. Majts Cancellie förvarade Original Concept, intygar

Ex officio.

C. J. Klingenshjerna.

Litt. U.

Ink. d. 15 Dec. 1812.

1812 den 16 December uppl. inför K. M. i Stats-Rådet.

Stormächtigste Allernädigste Konung!

Kongl. Majt, som anser frågan om Handels- och Slöjde-Fiscals tjenstens bibehållande eller indragande icke vara af den beskaffenhet, att någon rätt till talans förande dervid kan för sysslans nu varande innehafvare äga rum, vill likväl i Näder tillåta att de i målet inkomna handlingar, må för Sökanden blifva till genomläsande tillgängliga i Handels- och Finance Expeditionen af Kongl. Majts Cancellie. Stockholms Slott den 16 December 1812.

C A R L.

G. J. Wirsén.

Hos Eder Kongl. Majt anhåller jag i djupaste underdånighet att undfå del af de underdåniga utlåtanden, hvilka Vederbörande afgifvit i frågan om Handels- och Slöjde-Fiskals tjenstens bibehållande eller upplösande. Och vågar jag så mycket heldre hoppas, att Eder Kongl. Majt Allernädigst

digst tåckes bifalla denna underdåniga anhållan, som samma fråga äfven rör min enskildta välfärd.

Med djupaste undersåtlig, trohet och nit framhärdar till dödsstunden

Stormächtigste Allernådigste Konung

Eder Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och troppligtigste
Tjenare och Undersökte.

P. J. Junbeck.

Litt. V.

Ink. d. 21 Dec. 1812.

1812 den 23 December anm. inför K. M. i Stats-Rådet.

Stormächtigste Allernådigste Konung!

Då, enligt hvad Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce-Collegii betänkande utvisar, Öfver Ståthållarens yttrande finnes deruti upptagit, med tillkännagifvande att Magistraten instämt i Borgerskapets Äldstes, äfven der införda tanka; pröfvar Kongl. Maj:it i Nåder skälligt att desto häldre lemna Sökandens erinran utan allt afseende, som Kongl. Maj:it redan i Nåder förklarar den väckta frågan icke vara så beskaffad att någon rättighet för honom till talans förande dervid icke kan äga rum. Stockholms Slott den 23 Decemb. 1812.

C A R L.

G. J. Wirsén.

Sedan Eder Kongl. Maj:it Nådigst tåckts tillåta mig, att uti Handels- och Finance-Expedition af Eder Kongl. Maj:ts Cancellie få genomläsa vederbörandes underdåniga utlåtanden i frågan om Handels- och Slöjde-Fiskals-tjenstens upplösande eller ej; har jag väl i någon mån fått till godo njuta denna Nåd.

Men som Öfver-Ståthållarens och Magistratens underdåniga yttranden helt och hållit saknats i acten, samt bägge desses innehåll är högst nödigt för mig att känna; så vågar jag underdånigst anhålla om sådan verkställighet uppå Eders Kongl. Maj:ts en gång fattade Nådiga beslut, som med ändamå-

damålet deraf instämmer, så att mig jämväl nådigst kunde förunnas, att genomse hvad berörde Auctoriteter i underdånighet anförde.

Med djupaste undersätlig vördnad, trohet, nit och undergifvenhet framhårdar till dödsstunden

Stormäktigste Allernådigste Konung

Eder Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och tropligtigste
Tjenare och Undersäte
P. J. Junbeck.

Litt. X.

Stormäktigste Allernådigste Konung!

Fast jag ännu i så måtto saknar verkställighet på Eder Kongl. Maj:ts Nådiga tillåtelse, att få genomläsa vederbörandes underdåniga utlåtanden i frågan om Handels- och Stöjde Fiscals Beställningens upplösning, att innehållen af Magistratens och Öfver Stårhållarens yttranden för mig äro alldeles okände; vågar jag likväl ej dröja med åtskilliga upplysningar, hvilka, efter min underdånigste tanke, åtminstone i något afseende torde ådraga sig Eder Kongl. Maj:ts höga uppmärksamhet vid sluteliga granskningen af ofvanberörde fråga.

Just för den ordsak, att Stockholms Handtverkeri Idkande Borgerskap uppjagade priserne på sine tillverkningar och arbetslöner utöfver billighetens gräns; blef denne tjenst under benämning af Handtverkeri-Fiscal inrättad redan år 1755.

Loppet af de med beställningen sedermera skedde förändringar och den vikt som ej mindre Rikens Ständer än Kongl. Maj:ts Sjelf allt ifrån den 10:de Martii 1762, då Innehafvaren genom Kongl. Commerce-Collegii Fullmagt tillärkändes Namn af Hall- och Handtverkeri Fiscal, tillades rang lika med Proto-Notarier därstädes och uppdrogs en ganska vidsträckt befattning, fästad vid denna Syssla, är uti Eder Kongl. Maj:ts Commerce-Collegii underdåniga betänkande lika fullständigt utredt, som den ostridiga sanning ådagatagd, att denne Fiscals-tjenst af alla sednare Monarcher såsom högst nödig blifvit ansedd.

Mig

Mig tillhör således blott, att i underdånighet söka visa nyttan af dess bihållande och skadan af dess upplösning.

Lönen som åtföljer denna tjänst och för närvarande endast utgör 250 R:dr, tages ej af någon Kronans Fond.

Staten består denne Embetsman ej det ringaste icke ens de Författningar hvilka han vid tjänstens utöfning skall ställa sig till efterrättelse.

Men däremot eger hvarje Stockholms innevånare rättighet, att i större och mindre frågor om allt slags vahru-dyrhet och andre felagtigheter, utan afgift, af honom njuta erforderligt Ämbetes biträde.

Handels- och Slöjde-Fiscalen är jämväl pligtig, att så väl hos Eder Kongl. Majt som Rikets Collegier fullfölja och bevaka mål af denna art, hvilka ifrån Stads-Fiscalerne i Orterne blifva insände.

Igenom tjänstens indragning skulle således mångfalldige individuer öfver hela Sveriges Rike kunna förlora i samma mån, som Lagbrytarne vunno igenom bortgången af en Fiscal, hvilken, efter hvad underdåniga bilagan N:o 1 bestyrker, endast ifrån den 14:de April till den 30:de September år 1801 åtalat och annorledes handlagt 97 särskilte mål och ärender.

De rättskaffens Fabriks-Idkarne, hvilka utgöra mängden af denna talrika Corps, skulle också för de få missnöjde skull sakna ett i Författningarne dem förbehållit påräknadt stöd, och sjelfva Allmänheten torde knappast finna sig belåten med förlusten af en controll den där kanske hittills förekommit ymnogt utspridande af mindre dugelige Svenske Manufactur vahror.

Nyttan af denna tjänst sedan bestridandet däraf mig uppdrogs, förbjuder modestien att i sin fullständighet beskrifva.

Mine på behörige ställen afgifne Arbets-Förteckningar vittna om det betydliga antal klagander som funnit sig nöjda med mine tjänstemanna åtgärder: och underdåniga bilagan N:o 2 visar, att jag under loppet af Sju förflutna år till Eder Kongl. Majts och Kronans båtnad verkställt beslager blott på utländskt förbudit gods till en icke mindre Summa än 11,741 R:dr 22 sk. 5 1st. Banco.

Lägges

Lägges nu härtill de flere Confiscationer jag gjort på Svenske ostämp-lade Fabriks-vahror, läser Eder Kongl. Maj:ts Höga upplysning och skarpa blick snart röja, huruvida Handels- och Slöjde-Fiscals tjensten i min hand varit för Staten, Allmänheten och Svenska Fabriks-Slöjden nyttig eller skadelig, och följagteligen om den lämpeligen kan indragas eller ej.

Famlande i ett eigenomträngeligt mörker hvad som egenteligen kun-nat gifva anledning till den väckta frågan, och tryggande mig vid Eder Kongl. Maj:ts Ädelmod och Höga rättvisa; bör jag ej med frugtan fram-föra följande underdåniga anmärkningar: Att Fabriks-Societerens Deputerade som i ämnet blifvit hörde, utom en eller emne af dem, äro mine uppen-bare ovänner, och en del jämväl mine vederparter: att desse ej mindre än de fleste af Stådens Äldste i afseende på deras näringar stå omedel-barligen under min Embetsmannas uppmärksamhet, och skulle således gärna se att hvarken jag eller tjensten gifvos till: Att Commerce Rådet Casström uti sitt underdåniga yttrande i mer än ett afsende misstagit sig och där-igenom åstadkommit irring, så vida Eder Kongl. Maj:ts af Commerce-Rå-det åberopade Nådiga Bref under den 25 November 1802 endast trans-porterat ifrån Hall-Rätten till Police-Kammaren ansvarighetsfrågor för arbetsförsummelse, och den uti 8:de §. af 1770 års Kongl. Hallordnings g:de artikel Stads-Fiscalerne i Orterne ålagde skyldighet att handhafva Hall-Rätts-mål, desto mindre har eller kan hafva afseende på Stockholms Stads-Fiscaler, som Hall- och Handverkeri-Fiscals Beställningen blifvit inrättad åtta år förr än 1770 års Kongl. Hallordning utkom: och änteligen att, medelst berörde misstag, den händelse troligen inträffat, att Herr Grefven och Justice-Cancellairen Trolle Wachtmeister, som jämlikt bilagan N:o 3, kort tid förut, lika med Kongl. Commerce-Collegium ansett Han-dels- och Slöjde-Fiscals Beställningen i afseende på Näringarne inom Hufvudstaden innefatta särdeles nödig och vigtig tillsyn, likväl sedermera angående denna tjens indragning med Commerce-Rådet Casström sig förenat.

Stormäktigste Allernådigste Konung!

Med det begrepp jag fattat om 36 §. uti 1809 års faststälde Regerings-Form, har jag allt hittills ansett min innehafvande Sysla lika helig som annan min egendom, så att jag icke annorledes än efter Laga ransakning och dom skulle derifrån kunna skiljas.

Är detta ett misstag; vågar jag uppå det skäl i djupaste underdånig-het anhålla om Nådigste tillgift derföre, att mer och mindre urskillning ej beror af människans egen förnåga.

I med-

Imedlertid, och då i afseende på saken af Laglige sportler, min förlust igenom tjenstens indragning, ofelbart skulle bereda mig och flere andre ett lika oväntadt som kännbart lidande; men sådant omöjligt kan förenas med Eder Kongl. Maj:ts mildhet och Landsfaderliga ömhet för alla sina trogne undersåtare; öfverlemnar jag, under anropande af Eder Kongl. Maj:ts nåd och höga beskydd, min framtids bestämmande åt den stora Allmägt som styrer alla Verldars öden.

Med djupaste undersåtlig vördnad, trohet och nit framhärdar till dödsstunden

Stormäktigste Allernådigste Konung
Eder Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och tropligtigste
Tjenare och Undersåte
P. J. Junbeck.

Litt. Y.

Ink. d. 23 Decemb. 1812.

1812 den 23 December anm. inför K. M. i Stats-Rådet.

Stormäktigste Allernådigste Konung!

Kongl. Maj:tt finner ej skäl att till ifrågavarande handlingars utgifvande bevilja Sökanden någon särskilt rättighet utöfver den som honom i stöd af Tryckfrihetsförelöjningen tillkommer. Stockholms Slott den 23 December 1812.

C A R L.

G. J. Wirsén.

Att få till trycket befördra och för Allmänhetens ögon lägga allt hvad som inför Eder Kongl. Maj:tt passerat uti frågan angående Handels- och Slöjde-Fiscals Beställningens upplösande; derom anhåller jag underdånigst.

Med djupaste undersåtlig vördnad, trohet, nit och undergifvenhet framhärdar till dödsstunden

Stormäktigste Allernådigste Konung!
Eder Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och tropligtigste
Tjenare och Undersåte
P. J. Junbeck.

Litt. Z.

Att Herr Handels- och Slöjde-Fiskalen P. J. Junbeck; nästledne går-
dag till Stockholms Sjö-Tulls Confiscations-Magazin lät afleverera 3ne
Säckar, behörigen förseglade, som skola innehålla åtskilliga af bemalte Herr
Fiskal, hos — — — — confiscerade Varor; sådant intygas
Stockholms Confiscations-Magazin den 18 December 1812.

J. F. Baillet.

CARL med Guds Nåde Sveriges Göthes och Vendes Konung etc. etc.
etc., Arfvinge till Norrige, Hertig till Schleswig Hollstein etc.etc.

Vår ynnest och nådiga benägenhet med Gud allsmächtig Tromän och
Tjenare, Friherre, President, Commendeur af Vår Nordstjerne-Orden!
Grefve, Justitie.Cantzler och Commendeur af Vår Nordstjernē.Orden! Vice
President och Riddare af Vår Nordstjerne Orden! så ock samtelige Leda-
möter uti Vårt och Rikets Commerce-Collegio! Till följd af Vår Nådiga
befallning uti Skrifvelse den 23 sisledne September, hafven J, efter Fabriks-
Societetens Deputerades, Borgerskapet Äldstes och Vårt Öfver.Ståthållare
Embetes hörande, gemensamt inkommit med underdånigt utlåtande i frågan
huruvida det vore nödvändigt att Handels- och Slöjde-Fiskals Beställnin-
gen här i Staden vidare bibehålles, eller om icke de med samma tjänst
förenade göromål lämpligare skulle af vanliga Fiskaler kunna bestridas;
dervid J jämväl i underdånighet insändt ett Protocolls-Utdrag, innefattande
de härom hos Eder Vårt Commerce-Collegium yttrade skiljaktiga meningar.

Vid föredragningen af detta mål, i sammanhang hvarmed hos Oss
blifvit anmälde åtskilliga, af nu varande Handels- och Slöjde-Fiskalen i
underdånighet inlemnade skrifter, hafve Vi tillika tillika tagit kännedom
af de Handlingar och Protocoll, som utvisa förhållandet med den för
Handtverkeri- eller nu mera Handels- och Slöjde-Fiskalen under den 2
Augusti 1802 af Eder utfärdade Instruction, samt deraf i Näder inhämtat
huruledes Vederbörande i underdånighet framställt den tanka, att det till
nämnde Instruction då afgifna och med vissa mindre betydliga förändring-
gar gillade förslag innefattande Stadganden, som icke allenast syntes utsträcka
denna tjänstemans myndighet och verkningsskrets utöfver vigten och värdig-
heten af dess Syssla, utan ock, genom åtgärdernes sammanblandning med
de andra Tjenstemän, särdeles Police- och Tull Betjente tillhörande åliggeran-
den och rättigheter, möjligen skulle alstra hvarjehanda oredor.

Och alldenstund Vi ansett det vara, ej mindre af en sedermera vunnen erfarenhet, än genom ämnets ytterligare och fullständiga utredning, tillfyllest ådagalagt, att ofvanberörde för Handels- och Slöjde-Fiskalens gifna Instruction är i många fall otjenlig, samt att den i sin verkställighet kan lika ofta leda till missbruk som förebygga dem; Fördenskull och då hos Oss härvid förekommit det Vi nyligen i Nåder uppdragit särskildte Committerade att öfverse de nu gällande Handels-Reglementen och Skrå-Författningar, samt att, utan någon inskränkning, i underdånighet föreslå hvad i dessa ämnen vara, för Naringarnes uppmuntrande och förkofran, till vidtagande nyttigt, hafva Vi, som tillika funnit tillräckeligen upplyst att Handels- och Slöjde-Fiskalens tjenste-åligganden ej kunna, med befrämjande af ändamålet, återföras till hvad Författningarne, före 1803 års Instruction, stadga, i Nåder godt pröfvat att frågan om nödvändigheten af Handels- och Slöjde-Fiskals Tjenstens bibehållande eller ej, samt, i forra händelsen utarbetandet af en, med åsigt till de nya Handels- och Handtverkeri-Författningarne, lämpligare och till åsyftadt gagn mera verkande Instruction, må af bemälte Committerade företagas och resultaten af deras öfverläggningar härom Vårt nådiga skärskådande och afgörande, på en gång med de öfrige förslagen, underställas.

Jemte det Vi således låta till Committerade öfverlemnna samtellige Handlingarne i målet, tillika med ett nu varande Handels- och Slöjde-Fiskalens enskilda underdåniga anförande, vitja Vi äfven i Nåder hafva befallt att emedlertid och intilldess saken, i här ofvan bestämd ordning, blifvit af Oss i nåder slutligen pröfvad, skall Eder Vårt Commerce-Collegium, Instruction af den 2 Augusti 1803, efter hvilken Handels- och Slöjde-Fiskalen i Stockholm haft sig att rätta, till dess kraft och verkan alldeles upphöra; I följd hvaraf all utöfning af omberörde Tjenste-befattning kommer att tills vidare inställas, samt tillsynen i Författningarnes efterlefnad, i hvad som rörer Handeln, Handtverkerierne och Fabrikerne, så här i Stockholm, som i de öfriga Rikets Städer, åligga vederbörande Stadens Fiskaler, jemte det J, Vår Justitie-Canceller äger att, i anseende till de förbrytelser deremot, som i Landsorterne af der varande Fiskaler och Actorer åtalas, förskaffa dem, vid målens fullföljande å högre Ort, erforderligt biträde; Börandes likväl den nu varande innehafvaren af Handels- och Slöjde Fiskals tjensten under tiden vid sina löne-villkor bibehållas.

Hvilket Eder härhos till svar och esterrättelse meddelas; och hvarom Vi velat anbefalla Eder, Vårt Commerce-Collegium; det samtellige Vederbörande

börande till underdånigt iakttagande föreständigas. Vi befalle Eder Gud allsmächtig nådeligen. *Stochholms Slott den 23 December 1812.*

C A R L.

G. J. Wirsén.

Till Commerce-Collegium och Justitie-Cantzlers Embetet rörande Handels- och Slöjde-Fiskals tjensten.

Lit. A.

Transsumt utaf Utdraget af 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808 och 1809 års Confiskations-Journaler å de af Handels- och Slöjde-Fiskalen P. J. Junbeck samt Uppsyningsmännen Anders Holmström, And. Zettergren och J. W. Eklund gjorde Confiskationer, jemte de derå fallande ådömde Böter neml.

Varornes Auktions-Summa	Ådömde och influtne Böter
Summa Banko R:dr 9451: 38, 11.	2289: 31, 6.

Stockholm och Confiskations-Magazinet den 14 September 1809.

J. P. Baillet.

Rätteligen utur Originalet transsumeradt, intygar *J. Fr. Fredholm.*
 Registrator i Kongl. Commerce-Collegio.

Litt. Ö.

Transsumt af Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce Collegii Resolution på den af Handels- och Slöjde-Fiscalen Ädel och Lagfarne P. J. Junbeck gjorde ansökning, att vid Frälse-Lägenheten Lilljeholmen belägen i Stockholms Län, få inrätta ett Garfveri för att efter Engelska sättet barka hudar och skinn med Ekbark samt andre till Läder-beredningen tjenliga ämnen; Gifven i Stockholm den 29 November 1813.

Kongl. Commerce Collegium har förehaft denna ansökning och funnit skälighet att bifalla, det Sökanden må — — — — —
 hvarvid honom är tillåtit att jemte Ekbark använda andra ämnen, så
framt

framt en sådan Läder-garfning ej ingår i det beredningsätt som af ålder egenteligen tillhört de under Skrå lydande Garfverier — — —
 Det alla som vederbör till esterrättelse länder. År och Dag, som förr skrivit är.

Edelcrantz.

Iserhjelm, Lenngren, Stråle, Casström, Hertzman,

v. Sydow.

Litt. A. A.

§. D. Anmälte Rättens vice Preses Herr Justitiarien Ädel och Högst adlad P. Törner, att jämlikt Rättens den 4:de uti innevarandemånad fastställde beslut, Herr Justitiaren tillika med Assistenten Brohm och under-tecknad Notarie å bestämd timma den 7:de dennes infunnit sig vid den å Frälse-Lägenheten Lilljeholmen inrättade så kallade Engelska Läder-Garfveri-Fabrik för att därå Syn och besigtning anställa; att därvid jäm-väl uppå skedd kallelse tillstädeskommit Garfveri-Fabriks Idkarne O. Eker-man och C. P. Modin, hvilka, efter aflagd Ed, därvid till befinnande nödiga upplysningar borde meddela, samt att öfver förhållandet i hela dess vidd ett fullständigt Syne-Instrument blifvit författadt, hvilket Herr Ju-stitiarien nu till Rätten inlemnade och af Assistenten Brohm vitsofdades samt därefter upplästes.

Och som af nyssberörde Instrument, hvilket vid Rättens Handlingar kommer att förvaras, hufvudsakligen inhämtades: Att ifrågavarande Garf-veri är anlagt på ett för sådan rörelse mäst fördelagtigt ställe, både i afseende på outtömmelig vatten-tillgång och vighet för alla slags Trans-porter af Rudimaterier och färdigtgjordt Gods: Att den i sjelfva Sjön med stenmur omgjärdade banan, hvaruti finnes tillhoppa fyratjotvå stycken stora nya fyrkantiga Sälläders-Kar med sine hörnjärn, blifvit med största om-sorg inrättad, så att den synes fullkomligen svara emot ändamålet därmed: Att icke allenast sjelfva kalk-huset, hvilket är nytt, och hvaruti sex så kallade kalk-kar, också nya, äro nedsatta utan äfven alla öfrige till Garfveriets drift använde och uti Besignings-Instrumentet beskrifna Byggnader tillika med Häst- och Väderqvarnarnarne af hvilka den: sednare med betydlig kostnad nyss blifvit alldeles färdiggjord, befin-nas uti godt stånd, och med alla så beskaffade inrättningar försedde som för en fullständig Garfveri-rörelse erfordras: Att de nio stycken uti nor-ra tillbyggnaden N:o. 1. ofvan jord stående järnbandade runda Furukar, ehuru ej nya, likväl äro i ganska godt stånd och tjenliga för sitt bruk så-
 som,

som drif-balljor samt att däruti barksätta Sälläder: Äfvensom att de uti samma Rum med dessa kar befintelige koppar- och järnpannor samt Reservoir- och Pumpverk äro för verket ganska förmånlige: Att enligt anställd noggrann Inventering och räkning vid denna Fabrik för närvarande finnas dels alldeles färdiga, dels under arbete som efter hand blifva färdiggjorde ett antal diverse hudar till Differente bruk som beredas på Engelska sättet stort Två Tusende Femhundra Fyratio Två, och åtskilliga slags skinn till ett belopp af Ettusende Sju Hundrade Tjugu af särskilta slag och Couleurer: Att allt det förfärdigade Godset vid granskning där af, funnits vara af fullkomlig godhet och sälljbarhet: Att hela Bark-Ladan om fyratio alnars längd och tio alnars bredd varit uppfylld med i år inköpt bark, som enligt Ägarens förde Bok utgör ett belopp af Två Tusende Sjuhundra Tunnor Ek. och Ett Hundrade Tunnor Björkbark: Att vid Fabriken äro arbetande, utom Fabriks-Idkaren Vallenius som förestår hela verket, Ellofva Gesäller, Tre Drängar och Trenne Läringar: Att, efter Besigtningmännens enstämmiga öfvertygelse, vid denna Garfveri-Inrättning med sådan höjd den redan hunnit, och då Circulationen kommer i full gång, ett dubbelt antal hudar och skinn emot hvad som nu finnes med lätthet kan beredas, och tillverkningen jämväl utvidgas, där est flera kar på andra sidan om Sjö-Bryggan nedsättas, och allt annat tillbehör i proportion anskaffas: Och ändteligen, Att Besigtningmännen icke kunnat vägra Herr Handels- och Slöjde-Fiscalen Junbeck det vitnesbörd, att ifrågavarande Läder-Garfveri-Fabrik, hvilken är väl organiserad, och inom mindre än ett års tid med berömvärd omsorg blifvit bragt till fullständighet, ofelbart lärer i sådan mohn vinna uppmärksamhet, att Herr Handels- och Slöjde-Fiscalen, som därå synbarligen använt högst betydliga kostnader, troligen ej kommer att sakna påräknat nödigt understöd till densammas vidare fortsättning och förkofran; Alltså beslöt Rätten, det skulle genom utdrag af Protocollet öfver ofvanomförmäldte förhållande bevis varda meddeltd; Äfvensom föröfrigt det intyg lämnas, att Herr Handels- och Slöjde Fiscalen, såsom Idkare af det härutinnan omförmälte LäderGarfveriet behörigen fullgjordt allt hvad Författningarne likmätigt honom i afseende på denna Fabriks-rörelse åligger.

År och dagar som förr skrifna stå.

På Rättens vägnar,
L. E. Sponberg.

Litt.

Lit. B. B.

Transsumt af Joh. Westins, Jacob Westins och Johan Anders Erlings till Kongl. Maj:t den 1 Februarii 1815 ingifna underdåniga ansökning, om Nädig föreskrift för Kongl. Commerce-Collegium, att vid utfärdande af Privilegier på Engelska Läder-Garfverier ej tillåta annat beredningssätt än det med Ek-bark.

— — —; Så vågar hos Eder Kongl. Maj:t, Embetet i underdånighet bönfälla om Nädig föreskrift för Commerce-Collegium, att vid utfärdandet af Privilegier på Engelska Garfverier icke tillåta annat beredningssätt än det med Ek-bark, och att vid öfverträdelse af detta villkor, alla vederbörande, både de som redan erhållit och de som framdeles tilldelas dylika Privilegier, antingen måtte fällas till ett emot förbrytelsen svarande vite, eller ock förklaras förlustige af de erhållna Privilegierna samt i begge fallen, allt det Läder som träffas under beredning med annan än Ek-bark, anses förbrutit och till någon Fattig-anstalt hemfallit. — — — —

Lit. C. C.

Transsumt af Kongl. Maj:ts och Rikets Commerce-Collegii Resolution på den af f. d. Garfvare-Gesellen Johan Vallerius gjorda ansökning, att vid Frälse-Lägenheten Lilljeholmen, belägen i Stockholms Län, få så väl inrätta ett Garfveri, för att efter Engelska sättet bereda alla sorter Läder med Ekebark och andra sådana ämnen hvilka dertill kunna finnas tjenlige, som äfven idka tillverkning af alla slags Saffianer och Skinn; hvaröfver Vederbörande blifvit hörde, samt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Länet med utlåtande inkommit; Gifven i Stockholm den 20 December 1813.

Kongl. Commerce-Collegium har låtit denna ansökning sig föredragas och sunnit skäligt att bifalla det — — — — —

— — —, hvarvid honom är tillåtit att jemte Ek-bark använda andra ämnen, så framt ett sådant berednings-sätt ej ingår i det som af ålder egentligen tillhört de under Skrå lydande Garfverier, — — — — — det alle som vederbör, till esterrättelse länders. Är och dag som föreskrifvit står.

Edelcrantz.

Ljunggren, Lemngren, Stråle, Casström, Klintberg.

v. Sydow.

Lith.

Litt. D. D.

Att ifrån och med den 14 September 1813 till och med den 6 Oct. 1814, inalles blifvit för Lilljeholms Engelska Garfveries behof, dels på stället dels här i Staden upplossade och uppmätte Tvåtusende Sexhundra FemtioSex (2656) Tunnor Ek bark, intygas och försakras på begäran.

Stockholm den 2 Maj 1815.

Er. Carlstedt.

Älderman.

Pett. Wiberg.

Resittare.

Litt. E. F.

Transsumt af Joh. Westins, Jacob Westins och Johan Anders Erling till Kongl. Maj:t den 1 Februarii 1815 ingifna underdåniga ansökning om Nådlig föreskrift för Kongl. Commerce-Collegium att vid utfärdande af Privilegier på Engelska Läder-Garfverier ej tillåta annat berednings-sätt än det med Ek bark.

— — — Genom detta villkor och den förklaringen i öfrigt att idkan det af sådana Läder-Garfvarier som höra till de under Skrå lydande handverk, är en Borgelig rörelse, hvilken ej på andra ställen än i Städerna kan få utöfvas, trodde Garfware-Embetet sig vara tryggadt och befastadt i de få rättigheter som, sedan införslen af Läder från Utrikes orter äfven blifvit tillåten, emot utgorandet af alla Borgeliga Oæra för Embetet ännu återstodo.

Af händelser, dem hvarken Författningarna eller den egenteliga utvidgningen af Garfveri-Handteringen vållat, har Garfware-Embetet sedt sig bedragit i berörde förmodan, och Embetet äger för det närvarande ingen annan utväg till bibehållande af sin existens än att fly till Eder Kongl. Maj:t, hvars höga rättvisa ännu aldrig förgäfves blifvit påkallad.

Att förestående dels Originelle dels förut behörigen bevitnade Documenter äro enligt med de mig i Hufvudskriften och attesterade Copior företedde Handlingar, intygar

Joh. Fredr. Fredholm.

Registrator i Kongl. Commerce-Collegio.

